

индустрије, развоју риболова, извору сировина, унапређењу туристичке понуде, креирању рекреативних и спортских садржаја.

Река Сава, трећа најдужа притока Дунава, својим током од 940 km повезује четири државе, кроз Србију тече у дужини од 207 km. У транспортном смислу мањег је значаја од реке Дунав, али се њен допринос огледа у снабдевању водом за пиће у зони београдског водоизворишта, унапређењу туристичке понуде, креирању рекреативних и спортских садржаја, извору сировина (шљунка).

Кроз подручје Београда река Дунав протиче у дужини од 90 km, од Старих Бановаца до Гроцке, а река Сава у дужини од 30 km, од Обреновца до ушћа у реку Дунав, што представља око 240 km обале која је у различитим функцијама.

Једна од могућих коришћења београдских обала су локације за угоститељске, спортске и објеката за рекреацију и одмор. Овај вид коришћења београдског приобаља представљају већ препознатљиву туристичку атракцију Београда.

Потреба за регулисањем и уређењем активности у београдском приобаљу започела је усвајањем градске Одлуке о утврђивању и коришћењу места за постављање пловног објекта на делу воденог простора на територији града Београда, („Службени лист Града Београда”, број 29/05) и Плана места за постављање пловног објекта на делу воденог простора на територији града Београда, („Службени лист Града Београда”, број 4/07). Усклађивање са низом измена у законској регулативи резултирало је формирањем нових градских одлука и планско ажурирање, што је један од циљева и овог плана.

Регулатива која се односи на смернице и ограничења приликом израде Плана места за постављање плутајућих објеката на водном земљишту на територији града Београда (у даљем тексту: план) садржана је у: Закону о водама („Службени гласник РС”, бр. 30/10, 93/12, 101/16 и 95/18 и 95/18 – др. закон), Закону о пловидби и лукама на унутрашњим водама („Службени гласник РС”, бр. 73/10, 121/12, 18/15, 96/15 – др. закон, 92/16, 104/16 – др. закон, 113/17 – др. закон, 41/18 и 95/18 – др. закон), Закону о трговачком бродарству („Службени гласник РС”, број 96/15), Закону о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 81/09, 64/10 – одлука УС, 24/11, 121/12, 42/13 – одлука УС, 50/13 – одлука УС, 98/13 – одлука УС, 132/14, 145/14, 83/18, 31/19 и 37/19 – др. закон) и Одлуци о постављању плутајућих објеката на водном земљишту на територији града Београда („Службени лист Града Београда”, број 95/17) (у даљем тексту: Одлука).

Обухват плана је водно земљиште река Саве и Дунава које територијално припада административном подручју града Београда.

Општине које својом територијом излазе на реке су: Нови Београд, Земун, Сурчин, Палилула, Стари град, Савски венац, Чукарица, Обреновац и Гроцка.

Планом је дефинисано уже подручје Града које представља водно земљиште од Моста Михајла Пупина и планираног моста на траси Спољне магистралне тангенте (Ада Хуја) на Дунаву и Остружничког моста на Сави, односно, река Дунав од станицаже 1176+000 до 1164+000, река Сава од станицаже 0+000 до 15+000) и шире подручје Града од станицаже 15+000 до 63+200 на реци Сави и на Дунаву од 1125+400 до 1163+00, 1176+600 до 1187+00.

Циљ израде плана је дефинисање зона у оквиру којих је дозвољено постављање плутајућих објеката на водном земљишту града Београда, као и формирање општих и посебних правила који се односе на постављање плутајућих објеката (положај унутар зоне, намену, врсту, величину и међусобна одстојања) и услове надлежних институција.

ПЛАН МЕСТА

ЗА ПОСТАВЉАЊЕ ПЛУТАЈУЋИХ ОБЈЕКТА НА ВОДНОМ ЗЕМЉИШТУ НА ТЕРИТОРИЈИ ГРАДА БЕОГРАДА

I. ТЕКСТУАЛНИ ДЕО

1. Увод

Град Београд се налази на ушћу две реке Дунава и Саве, које уједно представљају и међународне водне путеве.

Река Дунав, својим током од 2.857 km, представља другу реку по величини у Европи, протиче кроз десет држава и дефинисана је као паневропски коридор 7. Кроз Србију Дунав тече у дужини од 588 km. Његов допринос у економском развоју огледа се на пољу пловидбене инфраструктуре и транспорта, обновљивих извора енергије, воде за пиће,

2. Појмовник

Појмови који се користе у плану:

– водно земљиште је земљиште на коме стално или привремено има воде, због чега се формирају посебни хидролошки, геоморфолошки и биолошки односи који се одражавају на акваторични и приобални екосистем; обухвата корито за велике воде, приобално земљиште, пешчани и шљунчани спруд који вода повремено плави;

– ватрогасно спасилачко пловило је пловило регистровано и опремљено за гашење пожара и остале техничко-технолошке интервенције и спасилачке активности на води;

– кеј, одбрамбени зидови су водни објекти – заштитни водни објекти, за заштиту од поплава;

– обалоутврда, напер је водни објекат – регулациони објекат, за уређење водотока намењени за његову стабилизацију и побољшању режима течења;

– пловни пут је део водног пута прописане дубине, ширине и других техничких карактеристика, који је уређен, обележени и безбедан за пловидбу;

– плутајући објекат је пловило без сопственог погона које по правилу није предвиђено за премештање нити за обављање посебних радова на унутрашњим водама (купатило, хангар, воденица, рибарска тиквара, кућа за одмор, понтон, понтонски мост, стамбена лађа, угоститељски објекат, сплав кућица, плутајућа радионица и слично);

– понтон је плутајући објекат или елемент плутајућег објекта за привредне и јавне сврхе који представља труп плутајућег објекта на који се изграђује одговарајућа надградња;

– распрема је привремено повлачење брода, односно техничког пловног објекта из употребе и њихов смештај на одређеном делу водног пута у трајању од најкраће 30 дана до годину дана (кратка распрема) или дуже од годину дана (дуга распрема), током које се на броду не могу налазити путници нити роба;

– сидриште је опремљен и обележен део водног пута на коме се може вршити безбедно сидрење и маневрисање пловила;

– скелски прелаз је део унутрашњих вода са изграђеним и урађеним путевима, опремљен за безбедно пристајање скеле, укрцавање и искрцавање лица, ствари и животиња које се превозе скелом;

– форланд је земљиште између насипа и реке.

3. Постојеће стање

3.1. Постојеће стање – обала

Према карактеристикама београдска обала се може генерално разврстати на:

– уређену обалу у ужем делу града са обалоутврдом и кејским зидовима (насипима);

– обалу са линијом одбране од великих вода (одбранбени насип) ван ужег дела града;

– неуређену обалу – природно висок терен без одбранбене линије за одбрану од великих вода.

Обале реке Саве

Лева обала реке Саве је углавном уређена осим потеза од моста Газела до Бежанијског зимовника, сам Бежанијски зимовник, обала мале Аде Циганлије и обале до Блока 70а.

Од ушћа до моста у Бранковој улици, изграђен је коси кеј и уређено је приобаље.

Од моста у Бранковој улици до старог друмског моста изграђен је коси кеј и I фаза хидротехничкох уређења, а сам простор обале и приобаља је привремено уређен. На овом

потезу налазе се Спомен-обележја жртва фашизма, логор Старо сајмиште. На потезу од старог друмског моста до моста Газела изграђен је коси кеј и углавном уређене површине на обали и приобаљу.

Од моста Газела до улаза у Бежанијски зимовник изграђен је коси кеј, али површине на обали и приобаљу нису приведене намени. На потезу обале дуж блокова 45, 44, 70 и 70-а изведен је коси кеј и уређене површине на обалама и приобаљу, изузев дуж Блока 70-а.

Левообални савски насип од канала Нова Галовица до чуварнице Зидине насип има заштитну висину 1,2 m изнад нивоа 1% велике воде Саве. На небрањеној косини насипа је урађена облога од опеке у сувом од km 14+300 до 15+750 и од 16+100 до 16+700. На km 16+020 насипа је мост у Остружници.

Узводно од Остружничког моста обалоутврда је изграђена у дужини од 220 m на деоници реке Саве, на оријентационој стационажи km 27+500.

Насипи на левој обали Саве од Блока 45 на Новом Београду до Прогара (km 8+500 до km 51+279) реконструисани су у склопу изградње система за заштиту од успора ХЕ „Ђердап” (осим дела од km 46+000 до km 51+279).

Неуређене обале Саве, са линијом одбране од великих вода у залеђу (углавном земљани насипи) су од 7,0 km изнад новобеоградских блокова до km 48,0 (село Прогар). Ове деонице могуће је користити на местима где постоје приступни путеви и рампе за прелаз преко насипа.

На десној обали реке Саве која припада ужој зони града Београда, изграђени су објекти различитих типова и намена. У зони ушћа Саве у Дунав (km 0+040 до km 0+610) налази се теретно пристаниште. Нижи плато пристаништа, ширине 9,0 m је на коти 75,5 мнм, а виши на коти 76,5 мнм. Кејски зид је израђен од Ларсен талпи. У наставку се налази путничко пристаниште (km 0+610 до km 1+000) са котом платоа кејског зида 75,5 m. Зид кеја је израђен од Ларсен талпи.

Од моста у Бранковој улици до старог железничког моста (km 1+039 до km 1+475) изграђена је камена обалоутврда. Од km 1+475 до km 1+787 изграђен је коси кеј са рампом.

Део обале у зони пројекта Београда на води урађен је са изведеном обалоутврдом и шетном стазом.

У зони између моста Газела и новог железничког моста (km 2+250 до km 2+600) изграђена је камена обалоутврда.

Од новог железничког моста до Чукарице (km 2+600 до km 3+900), у зони у којој су смештени објекти Београдског сајма, извршено је насипање терена и изградња кеја на обали. Сајмски кеј је изграђен у три нивоа.

Од Умке до насеља Ушће на десној обали реке Саве (заштита низијског терена Барича, потези: Вић – Бара – Забрешке ливаде, Забрешје–Бреска и Бреска–Скела од km 20,0 до km 63,0).

Десна обала реке Саве је углавном уређена, осим дуж Аде Циганлије, према главном току, где је местимично извршена изградња обалоутврде, док су површине на обалама у форланду планиране тако да се сачувају у природном стању.

Деснообални насип Саве – Ада Циганлија се пружа око целе Аде Циганлије, укључујући низводну и узводну преграду. Траса насипа се пружа непосредно уз обалу Саве (40–70 m).

На потезу Аде Циганлије изграђено је пристаниште од (km 4+700 до km 5+000). Камена облога је до коте 74,00 мнм.

Изградњом насипа на Ади Циганлији и преграђивањем Чукаричког рукавца, део насипа Велики Макиш, од Чукарице до узводне преграде језера изгубио је првобитну одбрамбену функцију. У садашњем стању овај насип омогућава успостављање друге одбрамбене линије (траса старог Обреновачког пута).

Део насипа „Велики Макиш” од (km 4+842 до km 10+520) се пружа до насеља Остружница. Типски попречни профил насипа има следеће димензије (стари пут за Обреновац): кота круне насипа од 76,04 до 77,0 ммм код Остружнице; ширина круне је 9,7 м; круна насипа је асфалтирана на целој дужини насипа; унурашња и спољашња косина насипа у нагибу 1:2 и 1:3; на насипу уз коловоз, изграђен је зечији насип висине 0,7 м и ширине у круни 2,2 м.

Насип „Мали Макиш” се пружа од високог терена у Остружници до улаза у Умку. Дужина насипа је 3.500 м. Део трасе насипа је постављен уз саму обалу Саве па није могуће извршити проширење насипа према реци и изградња сталног зечјег насипа, као ко насипа Велики Макиш.

Насип „Мали Макиш” се пружа од високог терена у Остружници до улаза у Умку. Дужина насипа је 3.500 м. Део трасе насипа је постављен уз саму обалу Саве па није могуће извршити проширење насипа према реци и изградња сталног зечјег насипа, као код насипа „Велики Макиш”.

Обале реке Дунав

Лева обала Дунава

Потез Панчевачки рит

Овај потез дунавске обале сматра се регулисаним јер се целом дужином претеже одбрамбени реконструисани насип који затвара касету Панчевачког рита са јужне и западне стране и брани од изливања Дунава током великих вода.

Заштита спољне косине конструкције насипа услед еродивног дејства таласа је постигнута присуством шумског појаса према реци и облагањем армирано бетонским плочама тамо где је природне заштита слаба услед шумског прореда. Ширина форланда креће се од 400 до 1.200 м.

Поред заштитних насипа, левој обали Дунава припадају и објекти којима је вршено осигурање обале каменим набачајем на угроженим деловима у дужини од 20,40 km, од којих 7,10 km припада зони београдског хидроћвора.

Лева обала реке Дунав у целој дужини чува се у природном стању осим местимичног осигурања изградњом напера.

Десна обала Дунава

– Потез Багајница–Гроцка

Водном подручју града припада 63 km десне обале реке Дунав. Претежна карактеристика овог дела је висока стрма обала, изузев ниских плавних делова Великоселског рита, мањег дела обале код Великог ратног острва, Аде Хује и ушћа бујичних токова у Дунав. Због конфигурације обале, на већем делу није изграђен систем за одбрану од поплава већ само на ужем градском подручју. Изграђени кејови и обалоутврде су хетерогених типова чија је основна функција уређење и заштита од великих вода.

– Обалоутврда десне обале Дунава у Гроцкој

Од планираних и пројектованих радова изведена је обалоутврда леве обале Дунава у дужини од 700 м и лева обала Грочанске реке у дужини од 300 м као целина. Друга етапа обухвата десну обалу Грочице до планиране марине и изградњу обалоутврде до предвиђених 1.100 м дужине. У циљу постизања боље везе са обалом Дунава, као и обезбеђености од великих вода, дат је исати попречни профил за обалу Грочанске реке као и за Дунавску обалу.

Карактеристике профила су: косина обалоутврде која се наслања на камену ножицу, обложена је каменом на подлози од камене ситнежице. завршава се на коти 72,50 м, као доња шетна стаза ширине 6,0 м, изведена од профилисаних „Бехатон” плоча на подлози од шљунка ебљине 30 см. За Гроцку је стаза ширине 3,0 м.

– Обалоутврда десне обале Дунава у Ритопеку

Локално је изведена вертикална обала код аутобуске окретнице.

– Обалоутврда десне обале Дунава у Винчи

Заштита археолошког налазишта у Винчи обезбеђује се изградњом обалоутврде дужине 410 м.

– Десна обала Дунава – насеље Вишњица (Великоселски рит – рукавац Аде Хује)

Цео овај потез карактерише широко приобаље са просечном котом од око 73,0 м, која је плављена при средњим вишим водостајима.

Ободом ниског терена трасирана је саобраћајница која са низводног краја има нивелету 75,0 м, до знатно виших кота код Беле стене, стрма стеновита падина која исклизва до Дунавске обале.

Део приобаља узводно од Беле стене, око 1.000 м, служио је као плажа. Променом режима течења у Дунаву (затварање рукавца и регулациони радови на левој обали) магица се приближила левој обали, повећало се таложене на десној и то од ранијег пешчаног ка претежно муљевитом материјалу.

– Обалоутврда десне обале Дунава – Ада Хуја

Основни елементи према планској документацији, за овај потез били су: уклапање у регулациону линију (кота 69,0) шински коси кеј, облога од бетонских блокова 20 x 25 x 40 и уређење приобалног простора. На деоници се налази плато са рампама за црпилиште у дужини од 120 м.

За привез бродова предвиђене су осим алки и битве на одстојању од 30 м наизменично на плато 74,50 и 76,50.

Деоница од km 1165+643 – 1166+153 је остала неизграђена. Користи се за депоновање песка и шљунка. на узводном делу се налази улив отвореног канала у који се излива ф.к. 300/450. Низводно од колекторског излива формиран је плато за истакалиште цистерни београдске канализације.

– Обалоутврда десне обале Дунава – лука „Београд”

Коси кеј од Панчевачког моста до улаза у Лучки базен, Лучки базен и коси кеј узводно од базена припадају луци Београд и ван су водопривредних објеката.

– Обалоутврда десне обале Дунава – Топлана

У циљу осигурања енергетског комплекса „Дунав” урађена је обалоутврда као наставак даље изграђене обале на делу Луке Београд и извршено уклапање.

– Обалоутврда десне обале Дунава – марина „Дорћол”

Обалоутврда је рађена између узводне и низводне деонице тако да представља наставак косих обала, уз исти тип и исту обраду. Изграђено је степениште на узводном делу обале.

– Обалоутврда десне обале Дунава – I и II МЗ „Дорћол”

Изградњом I и II МЗ Дорћол, ДУП-ом је предвиђено и уређење и осигурање обалоутврде, као наставак деонице 1169+000 – 1170+200 у виду типског профила са нагибом косина 1:1,5.

– Обалоутврда десне обале Дунава – СЦ „25мај”

Карактеристике попречног профила су као на претодној низводној деоници, с тим што је круна ножице 70,0 ммм и уређене су две рампе.

– Десна обала Дунава – кула Небојша – бастион „Свети Јаков”

Све висинске коте, нагиби косине, као и положај обалоутврде у односу на регулациону линију су у складу са низводним деоницама. Поштована је форма косине објекта до коте 68,0 ммм, условљена пристајањем пловила. Кота круне ножице је на 71,0 ммм од каменог набачаја, са баластом и тепихом од геотекстила.

За обалу изнад коте 71,0 ммм терен је насипан рефулирањем до коте 73,20 ммм.

Обалоутврда се састоји из бетонске шарпе, шетне стазе на коти 72,31 м, земљане шарпе, централног платоа и амфитеатра, узводног великог амфитеатра, завршном шетном стазом на 73,50 ммм и рампом за извлачење чамаца. са шетне стазе до реке води шест пари степеница, битве су предвиђене у два реда на стази 72,30 ммм и рубу земљане шарпе

и централног платоа (73,50 мнм), на међусобном растојању од 25 m. Узводно и низводно од степеништа предвиђене су и алке за везивање чамаца.

– Десна обала Дунава – кула Небојша – бастион „Свети Јаков” – Савско пристаниште

Израђен је конзерваторско-рестаураторски пројекат пробалног бедема Београдске тврђаве, дати су услови за хидротехничко решење осигурања и уређења приобалног бедема на овом потезу.

– Десна обала Дунава од ушћа Саве до Земуна

Заштита од великих вода на десној обали Дунава, на потезу од ушћа Саве до Земуна обезбеђена је јединственом одбрамбеном линијом. Заштита од великих вода на овом секторуу склопу изградње јединственог одбрамбеног система на територији Београда, решена је: насипањем на деоници од ушћа Саве до хотела „Југославија”, до просечне коте 76,50 мнм; делимичним насипањем терена на деоници од хотела Југославија до ресторана „Шаран”.

Коте насуте обале се крећу у границама од 75.80 до 76.80 мнм на низводном делу (Земунски кеј) до 75,78 на делу код Капетаније и ресторана „Венеција”. Код ресторана „Шаран”, израђен је заштитни зид са котом 75.60 мнм, дужине око 150 m.

Изведени су радови на изградњи обалоутврде на десној обали Дунава у Земуну и то: од ресторана „Шаран” до Широке стазе – клуб Радечки (2007. године), у дужини од 350 m – I фаза и од ресторана „Шаран” до ресторана Венеција – II фаза (2011. године и 2012. године), у дужини од око 450 m.

– Десна обала Дунава – ушће Саве – „Дански кеј”

Првих 300 m обале у Дунавском рукавцу остао је као такозвани „Дански кеј”. Коси кеј од камених блокова пратило је насипање терена до коте 75,80 мнм. Преко обалоутврде изграђена је конзолна плоча као снежарник.

– Обала испред СИВ-а

Овај део обале у рукавцу није изведен према започетом пројекту (1949. и 1965. године), али је до данас изведен само део бетонског кејског зида до коте 71,30 мнм на каменој ножици са котом круне од 69 мнм. при нижим водостајума виде се продори остављени за планирана степеништа.

– Обала испред хотела „Југославија”

Потез дуж хотела „Југославија” у дужини од 600 m изграђен је 1974. године као вертикални кеј са платформама и потпорним зидовима од набијеног бетона, са просечним kotaма 72,16 мнм и 74,35 m, са косим рампама ширине 60 cm, на размаку од 5,0 m. На нивоу 74,35 мнм је шетна стаза 4,5 m. Кота заштите је 76,64 мнм са бицикличком стазом. пешачка и бицикличка стаза везане су степеништем на размаку од 100 m.

– Обала узводно од хотела „Југославија”

Потез испред солитера на Земунској обали, представља једини неутврђени део обале. Формиран је као саобраћајница на насипу некадашње приге. Коте приобалне саобраћајнице и шетне стазе су око 76,0 мнм. Обала је неуређена, сем на узводном делу, где је формиран доњи плато на коти 73,5 мнм низводно од некадашње „Хидробазе”.

– Кеј дунавског паробродског друштва

На овој деоници налази се камена облога грађена за потребе теретног пристаништа, као једноstepени кеј, са круном од 75,70 до 76,0 мнм идући низводно.

– Деоница на десној обали Дунава (потез лесног одсека од ресторана Шаран, km 1.173+500 до границе територије на km 1.188).

3.2. *Постпоеће стање – илустрација објекти*

На основу Извештаја ЈВП „Београдводе”, бр. 826 од 28. фебруара 2019. године воде на делу територије на којој је извршен попис плутајућих објеката (река Сава, лева обала

од 0+000 до 8+000, река Сава, десна обала од 0+000 до 4+000 и река Дунав, десна обала од од 1174+000 до 1163+000), индентификовано је 319 локација (објеката) које се користе за боравак и привез плутајућих објеката.

Анализом датог документа може се закључити:

1. на реци Сави, лева обала, у наведеној стационажи налазе се:

- 70 угоститељских објеката (један хостел);
- 49 сплаова кућица;
- 36 привезишта за чамце (један спортски клуб);
- једна еколошка станица;
- две плутајуће радионице;
- четири локација за јавне намене.

Евидентирано укупно 162 објекта;

2. на реци Сави, десна обала, у наведеној стационажи налазе се:

- једна локација за објекте јавних намена;
- 11 угоститељских објеката (један хостел);
- четири сплава кућице;
- 15 привезишта за чамце (један спортски клуб);
- један објекат за претовар нафтних деривата.

Евидентирано укупно 30 објекта.

3. На реци Дунав, десна обала, у наведеној стационажи налазе се:

- 59 угоститељска објекта (11 хостела);
- 12 сплав кућица;
- 45 привезишта за чамце (12 спортских клубова);
- један продајни објекат;
- један истраживачка станца;
- два плутајућа објекта за претовар нафтних деривата.

Евидентирано укупно 120 објекта.

4. Намена и врста плутајућих објеката у обухвату Плана Овим планом обухваћени су плутајући објекти за следеће сврхе:

1. угоститељство,
2. трговина,
3. рекреација и разонода,
4. јавна намена.

Намена и врста плутајућих објеката која су предмет овог плана:

– Плутајући објекти за јавне сврхе – А, су плутајући објекти које употребљавају државни органи и који служе искључиво за непривредне сврхе:

1. понтон за манифестације – плутајући објекат равне палубе за организовање спортских, културних, туристичких или сличних манифестација (А1),
2. понтон за превоз путника (А2)
3. плутајуће сале – плутајући објекат на коме се налази сала уређена за приказ филмских, позоришних и других представа и/или друге намене (А3).

– Плутајући објекти за привредне сврхе – Б, су плутајући објекти за обављање регистроване привредне делатости:

1. угоститељски објекти – плутајући објекат намењен за пружање угоститељских услуга са или без кабина за ноћење (ресторан, кафе, клуб, хотел, хостел и слично) (Б1),
2. продајни објекат – плутајући објекат намењен за обављање трговине (Б2).

– Плутајући објекти за спорт, рекреацију и разоноду – В, су плутајући објекти за сопствене потребе који се користе за спорт, разоноду и друге непривредне сврхе:

1. сплав кућица – плутајући објекат намењен за боравак у циљу одмора и који се не користи у привредне сврхе (В1),
2. понтони за спорт и разоноду – плутајући објекат за спорт и разоноду равне палубе са могућношћу надградње (В2).

– Привезиште за чамце – Г, је објекат опремљен за прихватање и чување чамаца и који се састоји од бова које се користе за привез чамаца или од понтона уз који се привезује чамац (Г).

У складу са законским прописима и развојем града Београда, односно развојем наутичког туризма, места за постављање марина биће накнадно одређена.

5. Критеријуми за одређивање зона

Критеријуми за одређивање зона дефинисани су на основу:

- услова надлежних републичких и градских органа, организација и комуналних предузећа;
- природних и створених чинилаца у простору (врста обале, степен урбанизације, намена простора у контакту и др.).

6. Услови надлежних институција

За потребе израде плана прибављени су услови и мишљења следећих институција:

институција	број предмета	датум
Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре	342-01-00155/2019-06 342-01-01153/2020-6	12.06.2019. 11.09.2020.
Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Дирекција за водне путеве	13-0-1498/2019-02 11/227-2	9.10.2019. 23.09.2020.
Агенција за управљање лукама	350-144/2019-3	13.08.2019.
Управа за утврђивање способности бродова за пловидбу	Бр.13 -0- 1232/2020 – 02	9.09.2020
Министарство одбране, Сектор за материјалне ресурсе, Управа за инфраструктуру	П бр.7939-4 П бр. 14822-4	31.05.2015. 5.10.2020.
Министарство унутрашњих послова Сектор за ванредне ситуације у Београду	217-244/2019 09/7 бр.217-596/2020	22.04.2019. 9.09.2020.
ЈВП „Србијаводе“	4059 7036/1	24.09.2019. 13.11.2020.
АД „Инфраструктура железнице Србије“	2/2019-702 Бр. 2/2020 – 2063	23.05.2019. 18.09.2020.
Завод за заштиту споменика културе града Београда	-	-
Завод за заштиту природе Србије	020-1131/3 020-2307/3	10.06.2019. 20.10.2020.
Електромрежа Србије	130-00-UTDUTD-500/2019-002 Бр. 130-00-UTD-003-1211/2020-002	8.05.2019. 8.10.2020.
ЈП „Србија шуме“	14805 14574	2.10.2019. 7.10.2020.
Секретаријат за заштиту животне средине	-	-
Секретаријат за саобраћај, сектор за планску документацију Сектор за планирање саобраћаја и урбану мобилност	344.4-19/2019 IV-08 br. 344.16-1519/2020	13.05.2019. 30.09.2020.
ЈКП „БГ водовод и канализација“ Канализација	23383/1 48133/1 бр. I 4-1 /2056/20	20.05.2019. 24.09.2020.
ЈКП „БГ водовод и канализација“ Водовод	23383/1 48133/2 I4-1/2070/20 бр. А/752	22.05.2019. 29.09.2020.
ЈКП „Београдски водовод и канализација“ Водоизворишта санитарна заштита	50113 I4-1/2115/20	29.10.2020.
ЈКП „Зеленило – Београд“	10952/1	17.10.2019.
ЈКП „Градска чистоћа“	6609	23.04.2019.
ЈКП „Електродистрибуција Београд“	8211,NZ/2280/19 259032/2-20	29.05.2019. 13.10.2020.
ЈКП „Београдске електране“	X-3825/2 I-8849/2 од	14.05.2019. 21.09.2020.
Србијас	07-07/9729 06-07/17126	22.07.2019. 04.09.2020.
Хидрометеоролошки завод	922-3-37/2019 922-3-80/2020	24.04.2019. 11.09.2020.
Градски завод за јавно здравље	-	-
Туристичка организација Београда	-	-
ГО Стари град	-	-

институција	број предмета	датум
ГО Сурчин	350-602/2019	14.10.2019.
ГО Нови Београд	VIII-35-53/19	22.10.2019.
ГО Савски венац	-	-
ГО Палилула	-	-
ГО Чукарица	-	-
ГО Земун	06-892/19	14.10.2019.
ЈП „Ада Циганлија“	-	-

7. Зоне у обухвату плана

Зона је скуп места истоветних просторно-функционалних карактеристика и услова за постављање плутајућих објеката дефинисаних овим планом.

Зоне су дефинисане графички:

- бројем зоне,
- врстом и наменом објекта који је планиран у зони (према поглављу 4. Намена и врста путајућих објеката у обухвату плана),

– стационажом (референтне стационаже у плану достављене од стране Дирекције за водне путеве),

– геодетским координатама

и приказане су на графичком прилогу 3. Карта зона за постављање плутајућих објеката у размери Р 1: 50.000.

Према степену условљености и ограничења планом су дефинисане следеће зоне:

- зоне планиране за постављање плутајућих објеката;
- зоне забране постављања плутајућих објеката;
- условне зоне забране;
- зоне сидришта за потребе задржавања пловила;
- зоне привезишта за чамце;
- зоне за одлагање уклоњених плутајућих објеката.

7.1. Зоне планиране за постављање плутајућих објеката

У граници Плана формирано је 78 зона планираних за постављање плутајућих објеката на акваторији и то: на реци Дунаву (14 зона) и реци Сави (64 зона).

У оквиру зона дефинисане су намене према карактеристикама локације и положаја у односу на окружење.

Могућност лоцирања плутајућих објеката према наменама:

- јавне сврхе А – у зонама: ДД/01, ДД/02, ДД/03, ДД/04, ДД/08, СЛ/19, СЛ/20, СЛ/21, СЛ/22, СЛ/ 28, СЛ/29, СЛ/31;
- у зонама СД/30 и СД/31 – понтони за манифестације А1 и понтони за јавни превоз А2;
- у зони СД/29 -понтони за манифестације А1;
- понтони за јавни превоз А2: река Сава, десна обала – Бетон хала,(0+200), Бранков мост (0+950), Нови железнички мост – Сајам (2+900), Ада Циганлија (5+450); лева обала, Бранков мост (0+800), Марина ада (4+450), Блок 70 (5+950), Блок 45 (7+150), река Дунав: десна обала Винча (1.144+750), Ада Хуја (1.165+500), Земун (1172+850);
- привредне сврхе Б – у зонама: СЛ/03, СЛ/04, СЛ/05, СЛ/06, СЛ/12, СЛ/19, СЛ/20, СЛ/21, СЛ/22, СЛ/23, СЛ/24, СЛ/25, СЛ/29, СД/01, СД/02, СД/03, СД/04, СД/06, СД/07, СД/08, СД/09, СД/24, СД/25, СД/28; ДД/01, ДД/02, ДД/03, ДД/04, ДД/05, ДД/06, ДД/07, ДД/09, ДД/10;
- спорт и разоноду В – у зонама: СЛ/01, СЛ/02, СЛ/03, СЛ/04, СЛ/55, СЛ/66, СЛ/07, СЛ/08, СЛ/09, СЛ/10, СЛ/11, СЛ/12, СЛ/13, СЛ/14, СЛ/15, СЛ/16, СЛ/17; СД/01, СД/02, СД/03, СД/04, СД/06, СД/07, СД/08, СД/09, СД/10, СД/11, СД/14, СД/15, СД/16, СД/17, СД/18, СД/19, СД/20, СД/22, СД/23; само В2 – понтони за спорт и разоноду у зонама: СЛ/19, СЛ/26, СД/27, СД/05;

– привезишта за чамце Г – у зонама: ДДп1, ДДп2, ДДп3, ДД (велико ратно острво), ДДп4, ДДп5, ДДп6, СДп1, СД/10, СД/26, СЛ/18, СЛ/19, СЛ/20, СЛ/21, СЛ/26, СЛ/27, СЛ/28.

*Уколико се наведене локације које се могу користити за привезишта за чамце не користе за привезишта за чамце, исте се могу користити за постављање плутајућих објеката, осим: на реци Сави, лева обала од km 5+150 до km 4+850, на десној обали Дунава од km 1.172+650 до km 1.176+100 и на великом ратном острву.

Планирано је постављање плутајућег објекта за пристајање пловила која врше превоз путника у домаћој линијској пловидби (градски понтони).

Градски понтони су планирани на следећим позицијама:

река Сава

- десна обала, Бетон хала, (0+200),
- десна обала, Бранков мост, (0+950),
- десна обала, Нови железнички мост, сајам (2+900),
- десна обала Ада Циганлија, (5+450),
- лева обала, Бранков мост, (0+800),
- лева обала Марина ада, (4+450),
- лева обала, Блок 70, (5+950),
- лева обала, блок 45, (7+150);

река Дунав

- десна обала, Винча, (1144+750),
- десна обала Ада Хуја, (1165+500),
- десна обала, Земун, (1172+850).

За потребе кајакшког клуба у Земуну и највише за два привезишта за чамце дозвољено је постављање на стацио-нажама узводно од међународног путничког пристаништа, од km 1.173+200 до km 1.176+100.

Зоне планиране за постављање плутајућих објеката приказане су на графичком прилогу Карта зона постављања плутајућих објеката, Р 1: 50.000.

7.2. Зоне забране постављања плутајућих објеката

Зоне забране дефинисане су на основу просторних и функционалних ограничења, односно заштите:

- пловног пута, лука, пристаништа и сидришта;
- зона културних добара;
- природних добара;
- саобраћајних коридора;
- места излива преко рампе;
- појаса излива кишне канализације;
- места излива и прелаза преко насипа;
- зоне рени бунара;
- зоне цевастих бунара;
- зона водоизворишта;
- зоне војних комплекса и скелских места прелаза;
- У границама заштићених подручја: СРП „Обедска бара”, ЗС „Панчевачке аде”, СП „Ивановачка ада”, СтПР „Иваново”, СП „Лесни профил Капела у Батајници” и СП „Обреновачки забран”, као и на подручјима: Форланд лева обале Дунава, острва код Скеле и Барича на Сави, острва код Гроцке и Винчанска бара на Дунаву.

– На деловима акваторије где су урбанистичким плановима предвиђени саобраћајни коридори, изградња мостова и других објеката који прелазе преко акваторија река, потези неусловне обале (обзиром да су неприступачне са јавних саобраћајница, нису опремљене електро инсталацијама и није могуће безбедно снабдевање и одржавање објеката за било који вид коришћења)**.

**У оквиру ових локација постављање свих напред наведених типова пловила могуће је уколико се испуне сви критеријуми дати овим планом.

– Десна обала Дунава од стационажи 1.168+900 gkm до 1.166+300 gkm, осим за постављање једног плутајућег објекта за снабдевање бродова погонским горивом могуће је на стационажи 1.168+40 gkm до 1.168+200 gkm, с тим да се тај плутајући објекат за снабдевање бродова погонским горивом може поставити и на другој локацији унутар стационаже 1.168+40 gkm до 1.168+560 gkm, под условом да се за другу локацију исходује сагласност ЈВП „Србијаводе” за коришћење водног земљишта, као и да се допуни решење Министарства унутрашњих послова којим се утврђује подручје граничног прелаза Београд отвореног за одвијање међународног речног (теретног и путничког) саобраћаја, тако да обухвати другу локацију унутар дате стационаже. Такође, и уз поштовање Правилника о техничким правилима за статутарну сертификацију бродова унутрашње пловидбе („Службени гласник РС”, број 76/18) и Уредбе о техничким захтевима у погледу безбедности од пожара и експлозија станица за снабдевање бродова и техничких пловних објеката течним горивом („Службени гласник РС”, број 115/13).

– десна обала од km 1.172+650 до km 1.176+100, осим за постављање плутајућег објекта за пристајање пловила која врше превоз путника у домаћој линијској пловидби, као и плутајућих објеката за потребе кајакшког клуба у Земуну и највише два привезишта за чамце на стационажама узводно од међународног путничког пристаништа од km 1.173+200 до km 1.176+100.

Наведена ограничења приказана су на графичком прилогу лист 2. Карта просторних и функционалних ограничења, Р=1: 50.000.

7.3. Зоне условних ограничења

Зоне условних ограничења односе се на зоне у којима је дозвољено постављање плутајућих објеката под одређеним условима.

Зоне условних ограничења су:

– СД/30, СД/31, СД/32- где је постављање плутајућих објеката у погледу намене, положаја и карактеристика могуће уз посебне услове службе заштите.

– Лева обала Саве од стационаже 2+520 до 0+250, где је дозвољено постављање једино плутајућих објеката за пристајање пловила која врше превоз путника у домаћој линијској пловидби (А2).

– Зона условних ограничења где је потребно прибавити услове релевантних носилаца јавних овлашћења и/или Министарства одбране.

Зоне условних ограничења приказане су на графичком прилогу Карта зона за постављање плутајућих објеката, Р 1: 20.000 и каталожним листовима.

7.4. Зоне за одлагање уклоњених плутајућих објеката

Локације које се могу користити за боравак бродова у распреди:

– Десна обала реке Саве од km 20+000 до km 18+000

Зоне које се препоручују за одлагање нерегистрованих, неисправних и бесправно постављених плутајућих објеката су:

– Лева обала Саве од km 18+680 до km 17+600

Водопривредно предузеће спроводи оперативно-техничке послове уклањања, чувања, растављања и одлагања на комуналну депонију принудно уклоњених плутајућих објеката, самостално или преко организације овлашћене за обављање тих послова.

Зоне распреме и зоне за одлагање уклоњених плутајућих објеката приказане су на графичким прилозима Карта зона за постављање плутајућих објеката, Р 1:20.000 и ката-лошким листовима.

7.5. Остале намене у оквиру акваторије

Делови водног простора који ће се користити за спортске активности и тренинге биће одређени посебним условима Лучке капетаније Београд у складу са важећим прописима.

Полигони за мотонаутичке и друге спортове на води (мотонаутичке трке, чет-ски трке, скијашка такмичења и друге манифестације на води) одређују се на локацијама Тоспашин канал, река Дунав km 1.131+000 до km 1.133+000, десна обала и Гроцка, река Дунав, km 1.131+000 до km 1.133+000.

Полигони за једриличарске и веслачке спортове се одређују на реци Дунав, уз десну обалу од km 1.172+500 до km 1.174+000. С обзиром на то да се дати полигони за једриличарска и веслачка такмичења налазе већим делом у међународном пловном путу, за њихово коришћење је неопходно прибавити услове Лучке капетаније у складу са Законом о пловидби и лукама на унутрашњим водама („Службени гласник РС”, бр. 73/10, 121/12, 18/15, 96/15 – др. закон, 92/16, 104/16 – др. закон, 113/17 – др. закон, 41/18 и 95/18 – др. закон и 9/20).

8. Правила за постављање плутајућих објеката

Правила за постављање објеката дефинисана су као:

- општа правила за постављање плутајућих објеката;
- посебна правила постављања плутајућих објеката.

Општа правила за постављање плутајућих објеката се примењују и важе за постављање свих врста објеката на обухваћеном подручју без обзира у којој се зони налазе.

Посебна правила за постављање плутајућих објеката дата су за сваку намену и врсту плутајућег објекта посебно, важе заједно са општим правилима за постављање плутајућих објеката.

Делови обале који су под режимом заштите или ограничења, представљају места за која ће се дефинисати начин коришћења, под посебним условима.

8.1. Општа правила

8.1.1. Положај зоне за постављање плутајућег објекта

Ширина слободне зоне за постављање плутајућих објеката:

- на реци Дунав износи максимално 40 m од уреза воде на обали при ниском пловидбеном нивоу*, осим на десној обали Дунава од km 1.170 до km 1.171 (km 0 реке Саве), односно продужетку линије десне обале рукавца Дунава између обале и Малог ратног острва, где је одређена ширина слободне зоне од максимално 30 m.

- на реци Сави износи максимално 30 m од уреза воде на обали при ниском пловидбеном нивоу*

*Коте ниског пловидбеног нивоа дате су у следећој табели:

општина	река	стационажа	EN-NUN
Београд	Сава	0.00 km	70.10 mnm
Београд	Дунав	1174.00 km	70.10 mnm
Обреновац	Сава	63.71 km	70.34 mnm
Пазова	Дунав	1206.30 km	70.88 mnm

Гроцка	Дунав	1132.00 km	69.80 mnm
--------	-------	------------	-----------

Зона/место за постављање плутајућег објекта мора бити удаљено од:

- од рени бунара у пречнику 120 m,
- од цевастих бунара у пречнику 50 m,
- од водозахвата 800 m узводно и 50 m низводно, односно у зависности од услова надлежног јавног комуналног предузећа,
- најмање од моста узводно и низводно 50 m,
- од градске плаже 500 m узводно и 200 m низводно,
- од обалних рампи узводно и низводно 50 m,
- од подводних инсталација 50 m,
- на местима пројектованог и изведеног степеништа на изграђеној косој обали и 7 m узводно и низводно од степеништа,

- од другог плутајућег објекта 15 m, ради могућности приступа ватрогасног брода,

- од тачака гнездилишта белорепана *Haliaeetus albicilla* и црне роде *Ciconia nigra* у зони 300 m полупречника.

Дубине у акваторији на месту постављања понтона и везивања чамаца на рекама Сави и Дунаву треба да буду обезбеђене на нивоу дубина у пловном путу и износе 3,5 m испод ниског пловидбеног нивоа.

На месту за постављање плутајућег објекта мора да постоји довољно дубине, при сваком водостају, а у складу са наутичко техничким условима добијеним од Лучке капетаније Београд и водним условима.

Све акваторије које се користе за сидрење и пристајање пловила морају бити обележене од стране Дирекције за водне путеве, о трошку инвеститора или власника објекта који се користи за сидрење и пристајање пловила.

Обалски знаци морају бити видљиви у свим условима, односно плутајући објекти својим постављањем не смеју угрожавати њихову видљивост. За одржавање пловидбених знакова на обали мора бити обезбеђен слободан приступ службених пловила на већ уређеној обали и степеништу на њој.

На местима где је изграђена регулациона грађевина или обалоутврда, а где је предвиђено постављање плутајућих објеката, потребно је проверити и санирати постојеће прикључке на инфраструктуру.

Урадити техничку документацију за изградњу нових везова на деловима уређених обала и довођење потребних водова инфраструктуре по којој ће се, на основу сагласности и уз надзор ЈВП „Србијаводе”, вршити извођење грађевинских радова.

Није дозвољено постављање елемената за везивање, било које врсте објеката и необезбеђених водова на делу обалног простора предвиђеног за комуникацију.

На деловима неуређених градских обала, у чијем се залеђу налази линија одбране од великих вода (углавном земљани насип), приступни пут до зоне за постављање плутајућих објеката, предвидети на местима постојећих рампи за прелаз преко насипа.

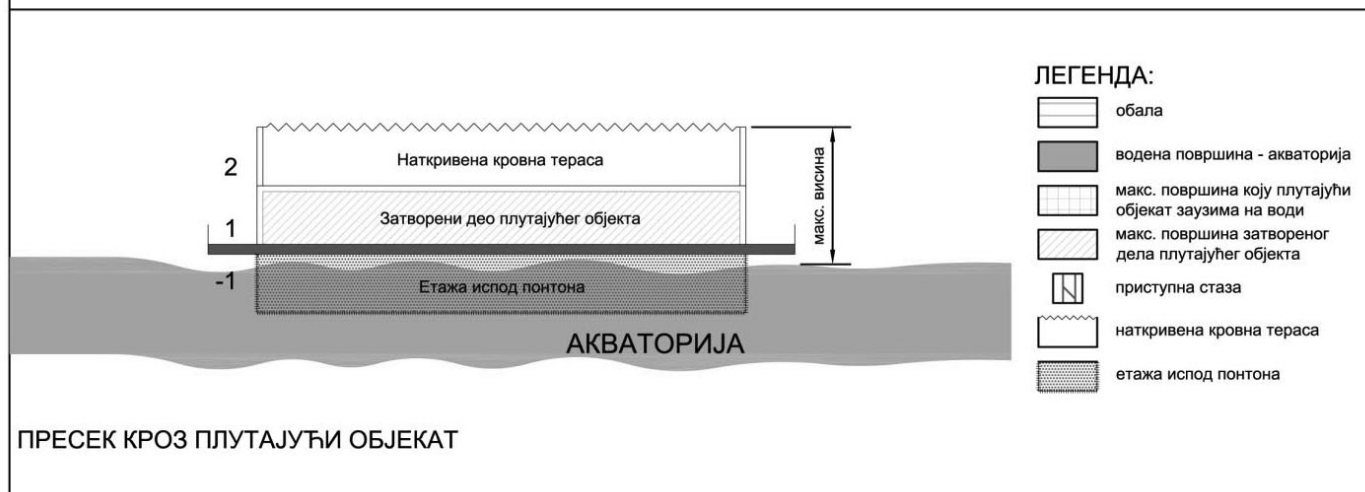
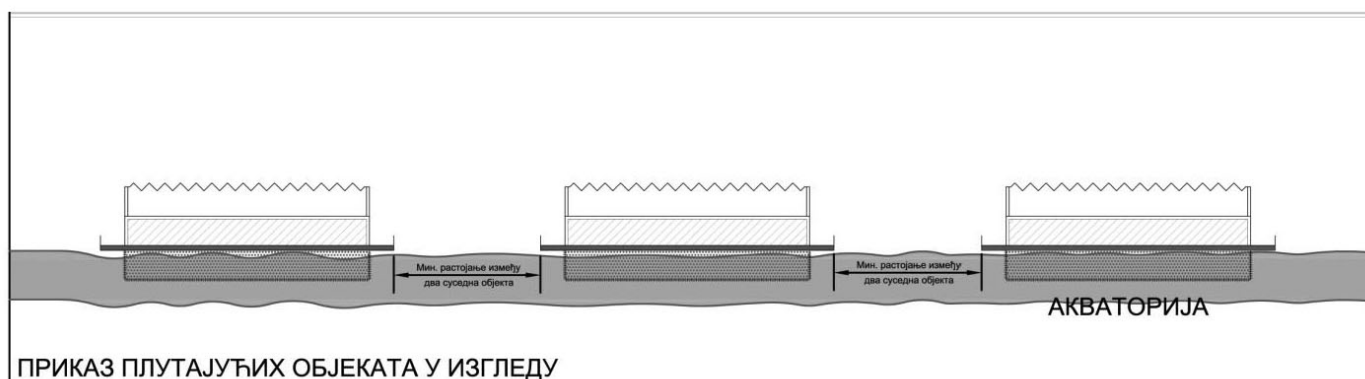
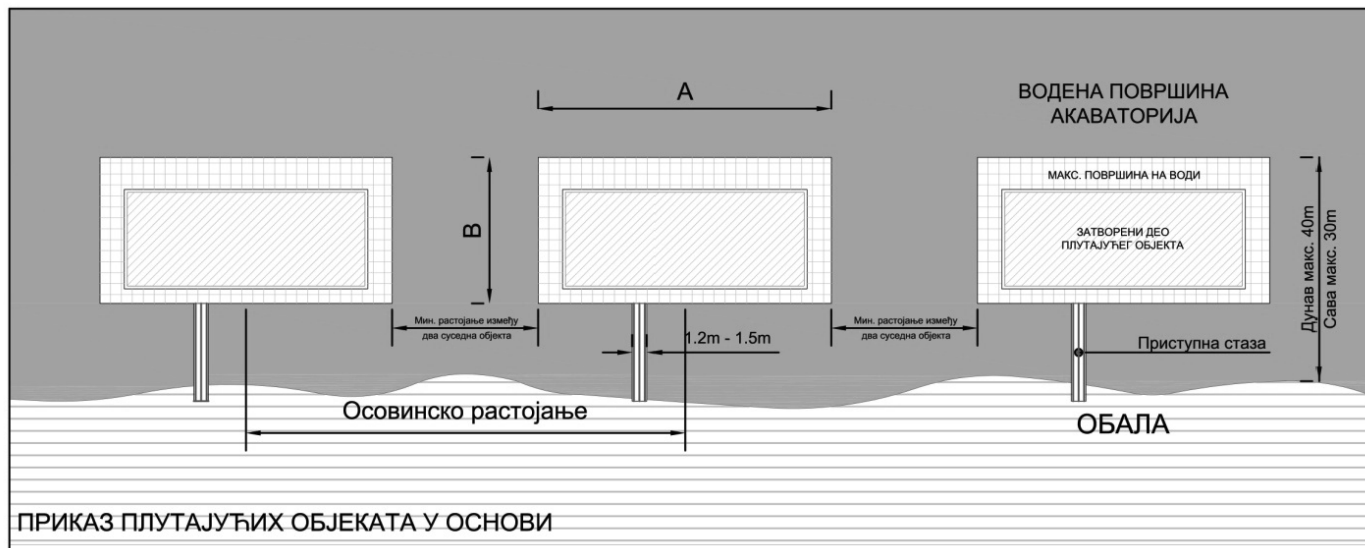
8.1.2. Плутајући објекат

Величина плутајућег објекта дефинише се као:

- максимална дужина плутајућег објекта (А) паралелна са обалом,
- максимална површина коју плутајући објекат (труп плутајућег објекта) заузима на води –(П1),
- максимална површина затвореног дела (надграђе) плутајућег објекта (П2),
- максимална висина изнад површине средње воде (h),
- максимални број затворених етажа изнад платоа пон-

тона.

Положај плутајућег објекта дефинише се растојањем између два суседна плутајућа објекта.

Положај и величина су дефинисани за сваку намену посебно.

8.2. Поседна њравила

Намена и врста плутајућих објеката која су предмет овог плана:

- Плутајући објекти за јавне сврхе – А
- 1. понтон за манифестације (А1)
- 2. понтон за превоз путника (А2)
- 3. плутајуће сале (А3)

Понтон за манифестације – А1

Понтоне за манифестације могуће је поставити у зонама:
– на реци Сави – СД/29, Сд/30, СД/31.

За потребе спортских, културних, туристичких или сличних манифестација, надлежна организациона јединица локалне самоуправе може издати решење којим се организатору манифестације привремено одобрава постављање плутајућег објекта на месту одређеном решењем.

Одобрење за постављање објеката ове намене може се издати и у зонама које нису наведене, под условом да се ме-

сто на коме се захтева привремено постављање плутајућег објекта не налази у зони забране.

Величина понтона за манифестације:

– максимална дужина плутајућег објекта паралелна са обалом $A=30\text{ m}$

– максимална површина коју плутајући објекат заузима на води $\Pi_1 = 450\text{ m}^2$

Положај понтона за манифестације:

– минимална удаљеност између понтона и суседних низводних и узводних плутајућих објеката не сме бити мања од 30 m.

Понтон за превоз путника – А2

Градски понтони за превоз путника се постављају на стационачима које су дефинисане у поглављу 7.1. Зоне планиране за постављање плутајућих објеката.

Величина понтона за превоз путника:

– максимална површина коју понтон за превоз путника заузима на води је 100 m². Изузетно она може бити и већа.

Положај понтона за превоз путника:

– минимална удаљеност између понтона и суседних низводних и узводних плутајућих објеката не сме бити мања од 30 m. Крајња тачка у линији тих објеката према пловном путу не сме прелазити крајњу тачку понтона.

Плутајућа сала – А3

Могуће лоцирање плутајућих сала је у зонама намењених за јавне сврхе А.

Величина плутајуће сале:

– максимална дужина плутајућег објекта паралелна са обалом $A=30\text{ m}$

– максимална површина коју плутајући објекат заузима на води $\Pi_1 = 450\text{ m}^2$,

– максимална површина затвореног дела плутајућег објекта $\Pi_2 = 320\text{ m}^2$,

– максимална висина изнад површине воде $h=7\text{ m}$,

– максимални број етажа изнад платоа понтона је једна етажа

– испод платоа понтона (у оквиру корита плутајућег објекта) могуће је остварити једну етажу намењену помоћним просторијама.

Положај плутајуће сале:

– минимално растојање плутајућег објекта од других плутајућих објеката је 15 m;

– минимални осовински размак између плутајуће сале и осталих плутајућих објеката је 45 m.

– Плутајући објекти за привредне сврхе – Б

1. угоститељски објекти (Б1)

2. продајни објекат (Б2)

Величина плутајућег објекта за привредне сврхе (Б1 и Б2):

– максимална дужина плутајућег објекта паралелна са обалом $A=30\text{ m}$; могуће је спајање до три плутајућа објекта у низу, под условом да њихова укупна дужина, паралелна са обалом не прелази 50 m, а растојање између затворених делова не сме бити мање од 4 m;

– максимална дужина плутајућег објекта, паралелна са обалом, уколико се користи брод без сопственог погона $A=60\text{ m}$;

– максимална површина коју плутајући објекат заузима на води $\Pi_1 = 450\text{ m}^2$;

– максимална површина затвореног дела плутајућег објекта $\Pi_2 = 320\text{ m}^2$;

– максимална висина изнад површине средње воде $h=7\text{ m}$, осим у зони ДД/01, ДД/02 и ДД/03 где је за угоститељске објекте максимална висина изнад површине воде $h=10\text{ m}$;

– максимални број етажа изнад платоа понтона је:

– за угоститељске објекте две етаже, од чега друга етажа мора бити транспарентна,

– за продајне објекте једна етажа,

– испод платоа понтона (у оквиру корита плутајућег објекта) могуће је остварити једну етажу намењену помоћним просторијама.

Положај плутајућег објекта:

– минимално растојање плутајућег објекта од другог плутајућег објекта је 15 m;

– минимални међусобни осовински размак између плутајућих објеката је 45 m.

Уколико плутајући објекат за привредне сврхе има и функцију привезишта за чамце, мора поштовати и правила дата за намену Привезишта за чамце у погледу заузимања акваторије.

– Плутајући објекти за спорт, рекреацију и разоноду – В 1. сплав кућица (В1).

2. понтони за спорт и разоноду (В2).

Сплав кућица – В1

Величина сплав кућице:

– максимална дужина плутајућег објекта паралелна са обалом $A=15\text{ m}$,

– максимална површина коју плутајући објекат заузима на води $\Pi_1 = 90\text{ m}^2$,

– максимална површина затвореног дела плутајућег објекта $\Pi_2 = 60\text{ m}^2$,

– максимална висина изнад површине средње воде $h=4,5\text{ m}$,

– максимални број етажа изнад платоа понтона је једна етажа, од чега друга етажа мора бити транспарентна,

– испод платоа понтона (у оквиру корита плутајућег објекта) могуће је остварити једну етажу намењену помоћним просторијама.

Положај плутајућег објекта:

– минимално растојање плутајућег објекта од другог плутајућег објекта је 15 m,

– осовински размак није дефинисан.

Понтони за спорт, рекреацију и разоноду – В2

Понтони за спорт и разоноду морају испоштовати следеће параметре:

Величина понтона за спорт, рекреацију и разоноду:

– максимална површина коју постављени плутајући објекти у функцији спорта и разоноде заузима на води је сразмеран површини места у зони и износи:

– за место величине 150–260 m x 30–40 m, површина објекта је 15–20% површине акваторије,

– за место величине 75–150 m x 30–40 m, површина објекта је 25% површине акваторије,

– за место величине мање од 75 m x 30–40 m, површина објекта је 30% површине акваторије,

– максимална висина изнад површине средње воде $h=7\text{ m}$,

– за максимални број етажа је две етаже, од чега друга етажа мора бити транспарентна,

– испод платоа понтона (у оквиру корита плутајућег објекта) могуће је остварити једну етажу намењену помоћним просторијама.

Укупна површина привезишта за чамце са зоном за организовано сидрење може захватати простор чије су максималне димензије:

– река Дунав 200 m дуж обале/40 m,

– река Сава 260 m дуж обале /30 m,

– рукавац Дунава поред Великог ратног острва 200 m дуж обале /150 m.

Положај понтона за спорт, рекреацију и разоноду:

– минимално међусобно растојање понтона је 30 m,

– обзиром на велику разноликост облика и величина зона за организовано сидрење није дефинисан осовински размак,

– привезиште за чамце – Г.

Привезишта за чамце морају испоштовати следеће параметре:

Максимална површина коју постављени плутајући објекти у функцији привезишта за чамце заузима на води је сразмеран површини места у зони и износи:

- за место величине 150–260 m x 30–40 m, површина понтона је 15–20% површине акваторије,
- за место величине 75–150 m x 30–40 m, површина понтона је 25% површине акваторије,
- за место величине мање од 75 m x 30–40 m, површина понтона је 30% површине акваторије.

Укупна површина привезишта за чамце са зоном за организовано сидрење може захватати простор чије су максималне димензије:

- река Дунав 200 m дуж обале/40 m,
- река Сава 260 m дуж обале /30 m,
- рукавац Дунава поред Великог ратног острва 200 m дуж обале /150 m.

Положај понтона за спорт и разоноду

- минимално међусобно растојање понтона је 30 m.
- с обзиром на велику разноликост облика и величина зона за организовано сидрење није дефинисан осовински размак.

9. Архитектонско и естетско обликовање плутајућих објеката

Архитектура и естетика плутајућих објеката на води условљена је уређењем приобалне зоне и потребно је да својим изгледом не угрожавају визуелно сагледавање воденог простора и друге обале реке.

Обликовање плутајућих објеката извести тако да својом позицијом, габаритом и примењеним материјалима не угрозе или нарушавају како природне вредности и пејзажне одлике простора, тако и урбанизоване зоне приобаља.

Смернице и препоруке:

Плутајући објекат са бродским коритом:

Уколико се брод, који није у функцији пловидбе, користи као угоститељски објекат на води, треба га прилагодити и уредити за потребе угоститељских садржаја. Препоручује се бела боја као доминантна. По могућности задржати све оригиналне елементе брода. Локација на којој се нарочито препоручује постављање ове врсте објекта је део леве обале Саве, у зони ДС24.

Плутајући објекат на понтону:

- у стилу колибе (дрвени материјали, кровни покривач трска или дрвена шиндра, ограда од дрвених елемената) – на деловима обале која није уређена и где постоји изразито растиње у окружењу;

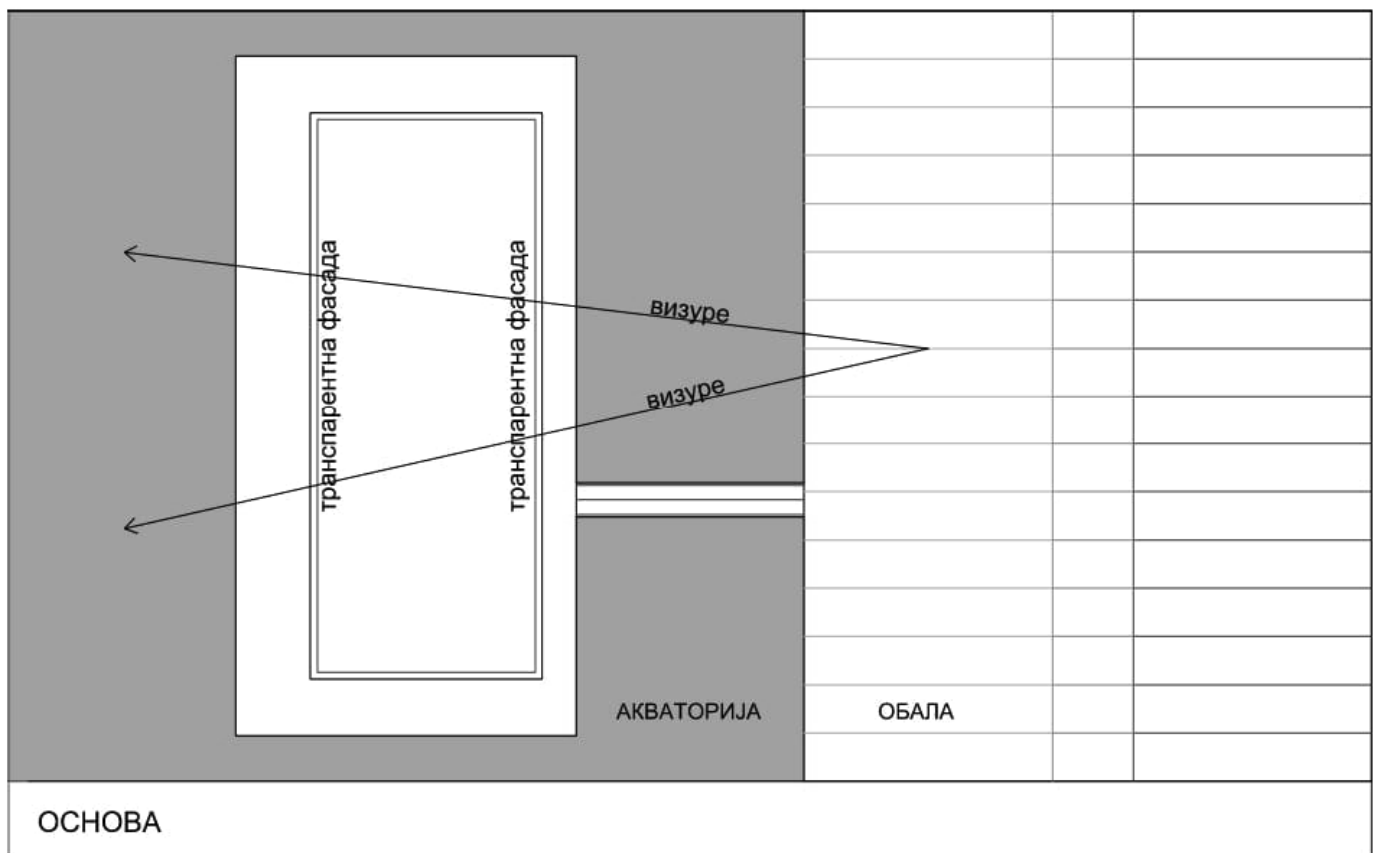
- плутајући објекти модерне архитектуре, са равним линијама и геометријским елементима (комбинација модерних материјала са стакленим површинама) – на деловима обале са уређеном обалоутврдом, претежно новодоградски блокови;

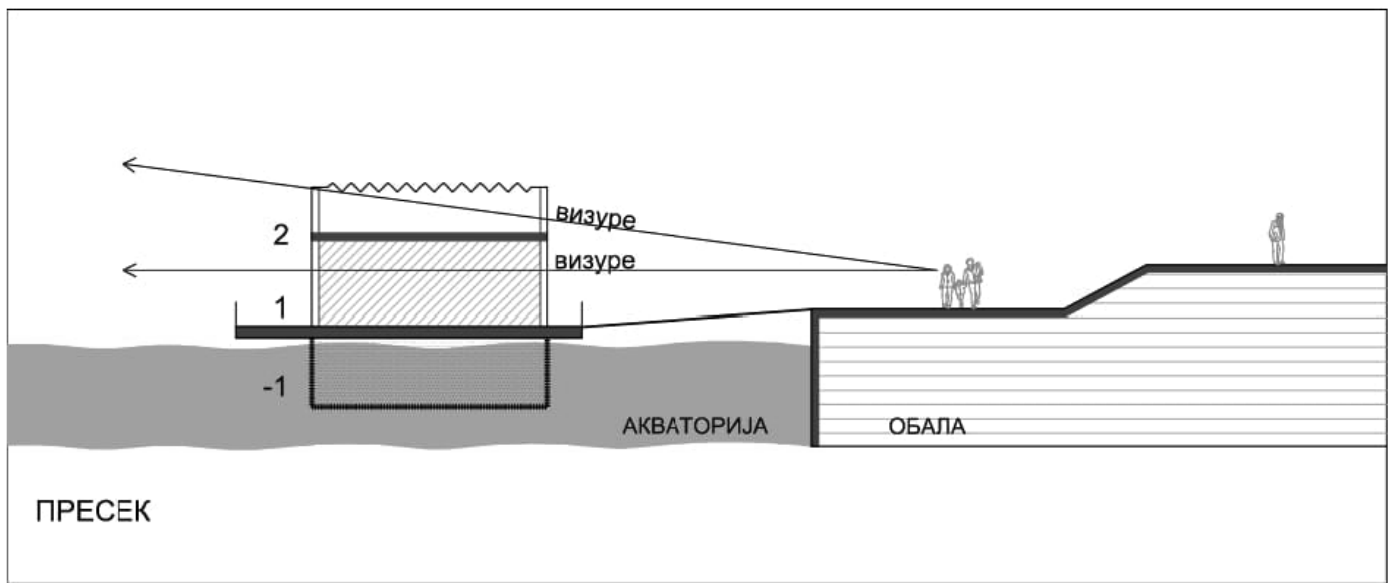
- не примењивати материјале уобичајене у стамбеној изградњи (опека, цреп, класична столарија).

Примењени материјали морају бити у складу са техничким прописима и захтевима за заштиту од пожара.

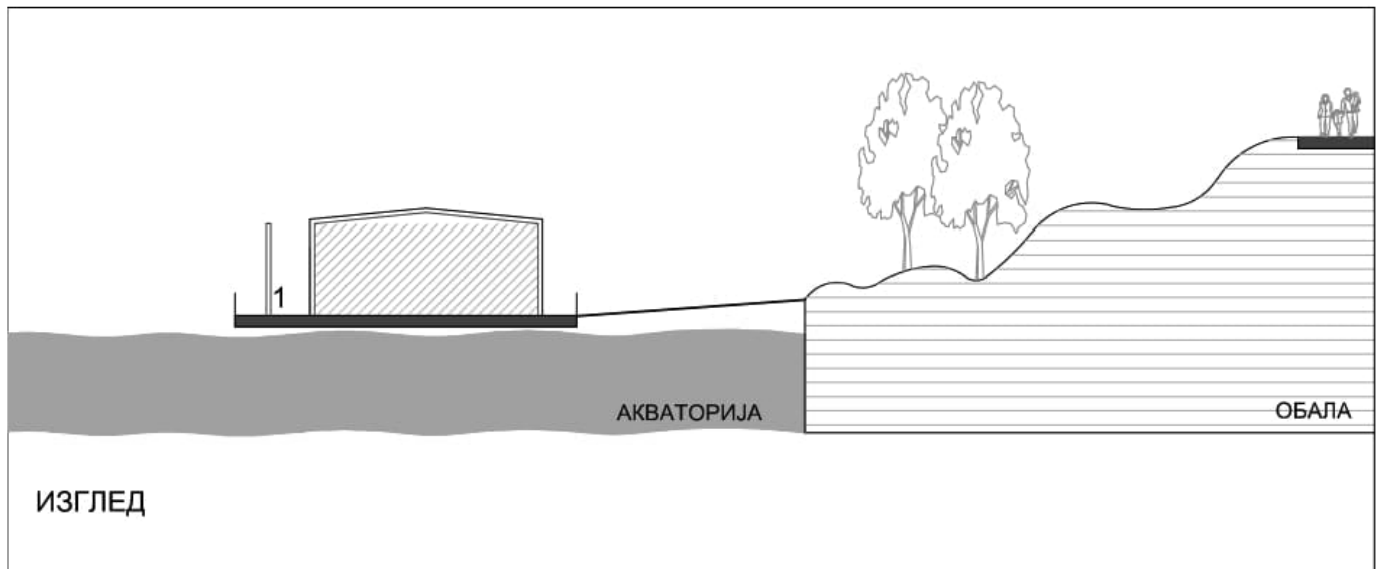
У односу на уређење обале уз коју се поставља плутајући објекат, примењују се следећа правила:

- уколико је са пешачке стазе могуће визуелно сагледавање водног простора и друге обале реке (нема високог дрвећа које заклања поглед), плутајући објекти архитектонски треба да буду обликовани да омогуће визуелну комуникацију са обале на реку и на другу обалу реке. У том смислу објекти треба да су доминантно транспарентни, са фасадама паралелним са обалом. Препорука је да само помоћни простори (санитарни чвор, кухиња и магацини) буду од непровидног материјала.

Уколико се између пешачке стазе и воде налазе квалитетни засади високог дрвећа или друге физичке препреке, које спречавају визуелно сагледавање водног простора и друге обале реке, могу се постављати и објекти који не морају да буду доминантно транспарентни својим изгледом.

10. Приступ плутајућем објекту

Приступ плутајућем објекту и начин везивања за обалу зависи од типа обале.

Према условима ЈВП „Србијаводе“ извршена је следећа подела:

- уређене обале у ужем делу насеља са обалоутврдама и кејским зидовима (насипима);
- неуређене обале у ужем делу насеља за које је планском и техничком документацијом планирана изградња и уређење;
- неуређене обале са линијом одбране од великих вода (одбрамбени насипи ван ужег дела градског ткива);
- неуређене обале – природно висок терен без одбрамбене линије за одбрану од великих вода.

Пројектовање, изградњу приступне стазе и инфраструктурних прикључака до објекта као и начин везивања за обалу и за плутајући објекат урадити у зависности од типа обале и у складу са условима надлежне институције.

Неопходно је обезбедити и њихову сагласност на пројектну документацију и надзор над извођењем радова.

Неопходно је максимално коришћење постојећих везова уз њихову проверу и евентуалну санацију.

Плутајући објекат треба да буде повезан са обалом покретним мостом односно приступном стазом (једном, а максимум две), тако да не омета коришћење нижих платоа на обалоутврди и зону прилаза дуж обалоутврде.

Ширина приступне стазе која повезује плутајући објекат са обалом је мин. 1,5 m.

Подна конструкција моста мора да буде од материјала који не дозвољава проклизавање. Ограда приступног моста треба да буде стабилна и безбедна, од чврстог материјала и транспарентна.

Прихватне сајле и сам улаз у објекат не смеју ометати пешачки и бициклички саобраћај по кеју и не смеју угрожити или изазвати оштећење обале.

У случају формирања више привезишта за чамце дуж обале предвидети једну рампу за опслуживање суседних привезишта са одговарајућом ширином водног прилаза.

Приликом обезбеђивања приступа плутајућем објекту извршити валоризацију постојеће вегетације у приступној зони, задржати и сачувати сва вредна стабла, у свему према условима ЈКП „Зеленило – Београд“.

Забрањено је обезбеђивање приступа плутајућем објекту у границама заштићених подручја.

11. Услови за заштиту културних добара

Са аспекта заштите културних добара и у складу са Законом о културним добрима („Службени гласник РС”, бр. 71/94, 52/11 – др. закон и 99/11 – др. закон) границом предметног простора обухваћени су делови културних добара, евидентираних археолошких локалитета и целина које имају културни, историјски и урбани значај, и то:

Културна добра

– Просторно културно-историјске целине:

– Топчидер, (Одлука о проглашењу, „Службени лист Града Београда”, број 16/87; културно добро од изузетног значаја, Одлука о утврђивању „Службени гласник СРС”, број 47/87)

– Старо језгро Земуна (Решење Завода за заштиту споменика културе града Београда бр. 949/2 од 1. новембра 1966. године, Културно добро од великог значаја, Одлука о утврђивању „Службени гласник СРС”, број 14/79)

– Косанчићев венац (Решење Завода за заштиту споменика културе Града Београда бр. 490/1 од 24. маја 1971. године, Културно добро од великог значаја, Одлука о утврђивању „Службени гласник СРС”, број 14/79)

– Споменици културе:

– Београдска тврђава, (Одлука Одељења за заштиту и научно проучавање споменика културе на територији НР Србије и Космета при уметничком музеју у Београду бр. 1108 од 2. децембра 1946. године; Решење завода за заштиту споменика културе града Београда бр. 290/4 од 31. маја 1965. године; културно добро од изузетног значаја, Одлука о утврђивању „Службени гласник СРС”, број 14/79,

– Старо сајмиште – логор гестапоа, (Одлука о проглашењу, „Службени лист Града Београда”, број 16/87),

– Термоелектрана „Снага и светлост” у Београду, Дунавски кеј б.б. (Одлука о утврђивању, „Службени гласник РС”, број 33/13).

Целине и градитељски објекти који имају културни, историјски и урбани значај:

– Савамола – Граница целине: Бранкова, Зелени венац, Краљице Наталије, Добрињска, Адмирала Гепрата, Балканска, Хајдук Вељков венац од бр. 2 до 6, скреће у правцу запада обухватајући кат. парц. бр. 829, 830, 831, 832/1, 832/2, 847/1, 847/2, 838/1, 838/2, 837/1, 837/4 са припадајућим објектима, наставља Савским тргом, Карађорђево, Земунским путем, Железничком, Хаџи Николе Живковића, Зворничком, Херцеговачком, Мостарском до обале Саве, обалом Саве до Моста Братства и јединства (Бранков мост), односно Бранкове улице.

– Приобална зона Новог Београда – Граница целине: од моста Газела, Булеваром Арсенија Чарнојевића до Бродарске улице, Бродарском улицом управно до Старог моста, границом културног добра „Старо сајмиште” до Бранковог моста, Бранковим мостом и Булеваром Михаила Пупина до Булевара Николе Тесле, Булеваром Николе Тесле до улице Алексиначких рудара, улицом Алексиначких рудара до обале Дунава, десном обалом Дунава до ушћа са реком Савом, левом обалом Саве до моста Газела.

– Пилони моста Краља Александра I – Пилон 1, Савски кеј, општина Нови Београд; Пилон 4, Карађорђева 13; Пилон 5, Црногорска 12 – општине Стари град и Савски венац, евиденциони лист бр. 6.116. од 22. новембра 2016. године.

Археолошка налазишта и евидентирани археолошки локалитети

Општина Обреновац:

– Прва искра, праисторија и антика, евидентиран археолошки локалитет;

– Ада, праисторија и антика, евидентиран археолошки локалитет;

– Савска улица, праисторија и антика, евидентиран археолошки локалитет;

– Савска улица 202, праисторија и антика, евидентиран археолошки локалитет;

Општина Земун:

– Антички Таурунум, археолошко налазиште, културно добро (Решење Завода бр. 669/4 од 17. новембра 1965. године);

– Комплекс локалитета на десној обали Дунава, узводно од Земуна на делу од Говеђег брода до Капеле, евидентиран археолошки локалитет;

– Општина Палилула:

– Утврђење Ad Octavum, Вишњица, археолошко налазиште, културно добро (Решење Завода бр. 1/2 од 12. јуна 1965. године);

– Рамадан, Вишњица, археолошко налазиште, културно добро (Решење Завода бр. 633/7 од 8. новембра 1965. године);

– Обала Дунава испод Градине, Вишњица, антика, евидентиран археолошки локалитет;

– Бела стена, Вишњица, праисторија и средњи век, евидентиран археолошки локалитет;

– Чагљанац, Велико Село, антика, евидентиран археолошки локалитет;

Општина Гроцка:

– Бело Брдо, Винча, археолошко налазиште, (Решење Завода бр. 653/5 од 10. новембра 1965. године); Културно добро од изузетног значаја, (Одлука, „Службени гласник СРС”, број 14/79)

– Локалитет Бело брдо у Винчи, археолошко налазиште, Винча (Одлука, „Службени гласник РС”, број 71/09)

– Агино брдо, археолошко налазиште, културно добро (Решење Завода бр. 391/4 од 26. маја 1964. године)

– Бели брег, Брестовик, археолошко налазиште, културно добро (Решење Завода за заштиту и научно проучавање споменика културе НРС бр. 185/48)

– Дубочај, археолошко налазиште, културно добро (Решење Завода бр. 663/5 од 13. новембра 1965. године)

– Голи брег, Брестовик, археолошко налазиште, културно добро (Решење Завода за заштиту и научно проучавање споменика културе НРС бр. 185/48 од 10. фебруара 1948. године)

– Ђакова страна Багрењар, средњи век, евидентиран археолошки локалитет;

– Баре, праисторија, евидентиран археолошки локалитет;

– Смрдан, антика, евидентиран археолошки локалитет;

– Двориште Милутина Баклалина, Винча, праисторија, евидентиран археолошки локалитет;

– Комплекс локалитета Подунавље – Хладна вода – Вртлог – Микуље у Брестовику, евидентиран археолошки локалитет; и

– Комплекс локалитета Плавиначки поток – Провалија – Водице у Ритопеку, евидентиран археолошки локалитет;

Опште мере заштите

– Уколико се планирају било какви земљани радови на подручју наведених археолошких локалитета обавеза инвеститора је да благовремено, а најкасније 20 радних дана

пре почетка припремних радова обавести Завод за заштиту споменика културе града Београда, како би се организовао археолошки надзор.

– Уколико се приликом извођења земљаних радова у оквиру границе плана наиђе на археолошке остатке или друге покретне налазе, радови ће бити обустављени до завршетка археолошких интервенција (члан 109. Закона о културним добрима)

– Инвеститор је дужан да обезбеди финансијска средства за истраживање, заштиту, чување, публикавање и излагање добра, до предаје добра на чување овлашћеној установи заштите (члан 110. Закона о културним добрима).

– За подручје сваког археолошког локалитета потребно је да се инвеститор обрати Заводу за заштиту споменика културе града Београда за добијање Услови за предузимање мера техничке заштите.

Валоризација културног наслеђа са мерама заштите

1. Топчидер – просторно културно историјска целина – културно добро од изузетног значаја

Низ културно-историјских споменика, вредности и знаменитости, природних лепота и реткости, формираних током дугог и континуираног развоја Топчидера, представља хомогену целину створену природним условима и људским радом. Ова целина на најбољи начин омогућује увид у целокупни државни, културни, историјски и привредни развитак Београда и Србије од 1830. године до наших дана.

Мере заштите:

Границом просторне културно историјске целине, обухваћен је део обале Чукаричког рукавца. Ова водена површина, годинама функционише као привезишта за чамце.

– Дозвољено је постављање плутајућих објеката у овој зони, уколико се просторном анализом и организацијом уређења рукавца, укажу могућности и потреба за наменом и објектима ове категорије;

– Нови садржаји и плутајући објекти не би смели да угрозе начин функционисања марине;

– За постављање плутајућих објеката потребни су услови и сагласност надлежне Службе заштите. Топчидер је у надлежности Републичког завода за заштиту споменика културе.

2. Старо језгро Земуна – просторно културно историјска целина – културно добро од великог значаја

Постојећа агломерација Старог језгра Земуна настала је на рушевинама турског села које је одржало континуитет насеља на истом месту још од римског Таурунума. Током XVIII века Старо језгро Земуна прерасло је у градско насеље. Формирано је у облику неправилног квадрата са мрежом улица углавном ортогоналне схеме, унутрашњом зонском поделом и главном улицом која дели варош на источни и западни део. Ове основне карактеристике Старо језгро је задржало све до данас. Сачуван грађевински фонд документује развој грађевинских техника, разнородност архитектонских облика и стилова, као и културне утицаје. У архитектури Старог језгра Земуна сачуван је континуитет градских институција, привредних прилика и друштвених токова; развоја војних, санитарних, просветних, верских и саобраћајних установа; као и типова трговачких и занатлијских радњи, развитка стамбене културе. Изградњом дунавске обалоутврде, која је трајала од 1886. до 1889. године, цео град заштићен је од поплава, а уређењем површина поред обале град је добио још једно место за уживање и одмор – Земунски Дунавски кеј.

Мере заштите:

– На локацији код „Старог храста” преко пута Кеја ослобођења 37;

– као и локацији преко пута ресторана „Шаран” код Кеја ослобођења 8ц за потребе матичних спортских клубова дозвољава се формирање платформи у функцији депоа за чамце, моторе и пратеће садржаје.

– Локација у правцу ул. Ђуре Ђаковића, према ПДР Старог језгра Земуна, планирана је за марину.

– Посебно се штити део Кеја од Ул. Ђуре Ђаковића до ресторана „Венеција” као ауторско решење инж. Драгутина Капуса.

– Приступ плутајућем објекту не сме да девастира обалу, зелене површине и пешачке комуникације;

– Прилаз објекту мора бити крајње једноставан и функционалан, без елемената архитектуре и не треба га акцентovati оградама, стубовима, порталима;

– Постављати искључиво објекте у једном нивоу, без спратне конструкције, у циљу очувања визура са реке и на реку;

– У овој зони пловни објекти морају бити усклађени по типу (бродови или сплавови) или по обради (боја, материјал...);

– За постављање плутајућих објеката у дозвољеним зонама потребни су услови и сагласност надлежне Службе заштите.

3. Косанчићев венац – просторно културно историјска целина – културно добро

Косанчићев венац представља подручје најстаријег компактног српског насеља у Београду, које документује историјски развој Београда од прве половине XVIII века до данашњих дана. Ова целина захвата део некадашње вароши који је развијан на савској падини са центром око Саборне цркве и уз обални појас некадашње Савамале према пристаништу. У време формирања нововековне српске државе изађена је пристанишна зона са обе стране некадашњег пута уз обалу Саве, док су уз саму реку подизана складишта и објекти за смештање робе. Премештање пристаништа са дунавске на савску обалу било је од пресудног значаја за економски развој Србије и архитектонско обликовање вароши. Историјска места са налазима насеља, некрополе римског Сингидунума и бројне грађевине из ранијих епоха чине материјална сведочанства историјског развоја Косанчићевог венца као управног, црквеног и културног центра, као и стамбеног средишта. Иако урбана целина Косанчићевог венца није сасвим компактна нити јединствена по хронологији настанка, типологији или стилској припадности она представља најстарије сачувано градско ткиво на ком у континуитету живе Срби.

Мере заштите:

– Део савске обале од Бетон хале до моста „Братства и јединства”, а који је обухваћен просторно културно историјском целином, највећим својим делом припада пристаништу. С тим у вези постављање пловних/плутајућих објеката у овој зони морало би бити првенствено у складу са потребама и стандардима неопходним за нормално функционисање самог пристаништа као дела међународног речног саобраћаја. Након евидентирања неопходних и расположивих капацитета и потреба за простором неопходним за приступ и мобилност бродова, и бродова који су део туристичке понуде града у функцији разгледања града са реке;

– На преосталим слободним воденим површинама, могуће је лоцирати пловне односно плутајуће објекте (брод-галерија, музеј речног бродарства, туристички инфо центар са понудом), којима би се првенствено промовисало културно наслеђе Београда;

– У овој зони потребно је очувати сагледавање приобаља у деловима града са културно-историјским вредностима као и значајне визуре ка Косанчићевом венцу, Београдској тврђави и старом Београду;

– За постављање плутајућих објеката потребни су услови и сагласност надлежне Службе заштите.

4. Београдска тврђава – споменик културе, културно добро од изузетног значаја

Данашњи изглед Београдске тврђаве као фортификационе целине формиран је током временског периода од готово два миленијума. Настанак Београдске тврђаве и њеног најстаријег језгра, Горњег града, везује се за присуство Римљана на овим просторима крајем старе и почетком наше ере. Кроз дуги период формирања београдске фортификације еволуирале су од античког утврђеног логора – каструма, преко утврђења седњовековног града, до савремене бастионе артиљеријске тврђаве. Током своје бурне историје Тврђава је била под влашћу Византије, Бугарске, Угарске, Србије, Турске и Аустрије. За време владавине деспота Стефана Лазаревића (1404–1427) Београдско утврђење први пут постаје престоница Србије, а симболичном предајом кључева 1867. године, Тврђава је коначно предата на управу кнезу Михаилу Обреновићу. Данас, комплекс Београдске тврђаве, у просторном и функционалном смислу, чини нераздвојиву целину са Калемегданским парком, чије је уређење почело седамдесетих година XIX века. Изградње, рушења и обнове бедема Београдске тврђаве представљају сведочанство успона и падова Београда кроз историју, и указују на значај његове улоге у прошлости.

Споменичке вредности, атрактивност, садржај и положаја који има Београдска тврђава заузима изузетно место у туристичкој понуди града.

Граница споменика културе у делу предметног простора обухвата десну обалу реке Саве од бетон хале и десну обалу Дунава, до СЦ „Гале Мушкатировић”.

Мере заштите:

– Неопходно је чувати све визуре са реке ка тврђави, као и све визуре са тврђаве ка реци. Споменик културе мора остати сагледив у свим својим вредностима;

– Део приобаља у зони око бетон-хале у функцији је пристаништа за домаћи и међународни речни саобраћај. У овој зони дозвољено је стационарање пловних објеката који су у функцији пристаништа као и поставље плутајућих објеката – брод – ресторана, кафеа, галерије, продавнице сувенира као део туристичке понуде града, према условима односно мерама заштите које прописује надлежна установа заштите културних добара;

– У зони од бетон хале до бастиона Св. Јакова планира се ревитализација и уређење обалоутврде, као и истраживачки радови. У овој зони није дозвољено постављање плутајућих објеката;

– У зони од бастиона Св. Јакова низводно, простор око куле „Небојша” могуће је лоцирати мање бродове и чамце. Овај део обале, сада функционише као мала marina, коју је потребно уредити. Могуће је на овом делу обале, лоцирати неколико бродова са различитим наменама и садржајем који би у функционалном смислу послужили као кратко одморниште уз већ постојећу дициклическу и пешачку стазу:

1. Приступ/прилаз плутајућем објекту – броду не сме да девастира обалу, зелене површине и пешачке комуникације;

2. Мора бити крајње једноставан и функционалан, без елемената архитектуре и не треба га акцентовати оградама, стубовима, порталима;

3. Постављати искључиво пловне/плутајуће објекте-бродове у једном нивоу са отвореном/транспарентном галеријом/терасом/палубом, без спратне конструкције, у циљу очувања визуре са реке и на реку;

4. У овој зони пловни/плутајући објекти морају бити усклађени по типу (бродови или сплавови) или по обради (боја, материјал...);

5. Могућа намена: кафеи, галерије, музеј бродова и пловних објеката, објекти за изнајмљивање чамаца, пристан за туристичке бродове за разгледање града са реке;

6. За постављање плутајућих објеката у дозвољеним зонама потребни су услови и сагласност надлежне Службе заштите.

– На преосталом делу обале од Куле „Небојша” до СЦ „25. мај” не дозвољава се постављање пловних/плутајућих објеката.

Београдска тврђава је у надлежности Републичког завода за заштиту споменика културе.

5. Старо сајмиште – логор гестапоа – споменик културе, културно добро (Одлука о проглашењу, „Службени лист Града Београда”, број 16/87).

Комплекс некадашњег Београдског сајма, данас, меморијалног комплекса Старо сајмиште, саграђен је између Бранковог и Савског моста и центра Новог Београда током 1936. и 1937. године, према идејној замисли архитеката Рајка Татића, Миливоја Тричковића и Ђорђа Лукића. За прву сајамску изложбу, поред пет великих изложбених павиљона, саграђен је и Спасићев павиљон и централна павиљон-кула према пројектима архитекте Александра Секулића. До 1939. године, изграђени су и национални павиљони Италије, Мађарске, Румуније, Чехословачке, Турске и Немачке. Изградња Београдског сајмишта у духу модерне архитектуре, као првог реализованог архитектонско-урбанистичког комплекса у Новом Београду, симболично је означила почетак формирања будућег модерног града и почетак европеизације Београда на свим урбаним нивоима. Непосредно након избијања Другог светског рата донета је одлука о претварању Београдског сајмишта у „Јеврејски логор Земун”, под управом Гестапоа, чиме је оно постало најмасовније мучилиште у Београду током читаве његове историје. На савском насипу испред сајамског комплекса 1995. године, откривен је Меморијал жртвама геноцида 1941–1945. године, рада вајара Миодрага Поповића. Својом наменом и архитектонско-урбанистичким вредностима Старо сајмиште представља сведочанство економских потенцијала престонице крајем тридесетих година прошлог века, док са историског становишта представља сећање на страдања Срба, Јевреја и Рома током Другог светског рата.

Такође у овој зони се налази споменик страдалим Јеврејима.

Мере заштите:

– На делу леве обале Саве, између два моста, испред комплекса споменика културе и спомен-обележја места страдања жртава геноцида, није дозвољено постављање плутајућих објеката.

6. Термоелектрана „Снага и светлост” – споменик културе

Комплекс термоелектране „Снага и светлост” саграђен је у периоду од 1930. до 1932. године на десној обали Дунава. Локација је одабрана првенствено због неопходне количине воде за хлађење и могућности транспорта угља воденим путем. Њена изградња је поверена Швајцарском друштву за електрификацију и саобраћај из Базела, које је 1929. године добило концесију за испоруку електричне енергије у Београду у трајању од 25 година. У време када је подигнута била је највећи објекат ове врсте у Београду. Термоцентра је пуштена у пробни рад крајем 1932. године, када је преузела функцију прве, старе општинске централе из 1892. године. Комплекс се састоји од зграде Електране, порталног крана са рукавцем, пумпне станице и филтерског постројења. У згради Електране у конструктивном и технолошком смислу издвајају се три целине: хала котларнице, машинска сала и командно-шалтерска сала. Функционална подела електране видљива је и у конструктивно-обликовном ре-

шењу објекта. Архитектура зграде, као и читавог комплекса одражава модернистичка схватања, актуелна за европску градитељску праксу међуратног периода. Портални кран са рукавцем изграђен је истовремено са зградом Електране и представља велику мостну, решеткасту конструкцију. Креће се помоћу два сопствена електромотора по шинама положеним уз Електрану и рукавац и то дужином рукавца од пумпне станице до Дунава (140 m). Трећи сегмент електране чини пумпна станица и филтерско постројење, који се налазе на крају рукавца. Пумпна станица се састоји од армирано-бетонског објекта, кружне основе и унутрашње инсталације са пумпама и цевоводима. Филтерско постројење је повезано са пумпном станицом и састоји се од структуре правоугаоног облика која је у унутрашњости издељена на базене за филтрацију. Термоелектрана „Снага и светлост” била је у функцији све до 1969. године.

Изградњом Термоелектране „Снага и светлост” први пут је ушла у употребу нисконапонска дистрибутивна мрежа за напајање наизменичном струјом. Као највећи објекат те врсте у Београду између два светска рата, представљала је окосницу формирања електроенергетског система града и допринела његовом значајном унапређењу. Због својих културно-историјских и архитектонско-урбанистичких вредности заузима значајно место у привредној, техничкој, друштвеној и градитељској прошлости Београда и ужива статус добра под претходном заштитом.

Мере заштите:

Границом културног добра, обухваћен је део рукавца.

– дозвољено је постављање плутајућих објеката у овој зони, уколико се просторном анализом и организацијом уређења рукавца, укажу могућности и потреба за наменом и објектима ове категорије;

– потребно је уређење рукавца са функционалним садржајем. У том смилу препорука Службе заштите је да испод конзоле крана у самом рукавцу, у сарадњи са Музејом науке и технике, планира постављање једног аутентичног шлепа, у музејско-сценографском аранжману уређења простора;

– комплекс споменика културе мора се сагледавати из приступних праваца са Дунава и са копна;

– приступ/прилаз плутајућем објекту не сме да девастира обалу, мора бити једноставан и функционалан, без елемената архитектуре који га посебно акцентују у простору;

– плутајући објекат поставити искључиво у једном нивоу, без спратне конструкције, са транспарентном/отвореном галеријом/палубом;

– за постављање плутајућих објеката потребни су услови и сагласност надлежне Службе заштите.

7. Савамала

Граница целине: Бранкова, Зелени венац, Краљице Наталије, Добрињска, Адмирала Гепрата, Балканска, Хајдук Вельков венац од бр. 2 до бр. 6, скреће у правцу запада обухватајући кат. парц. бр. 829, 830, 831, 832/1, 832/2, 847/1, 847/2, 838/1, 838/2, 837/1, 837/4 са припадајућим објектима, наставаља Савским тргом, Карађорђева, Земунски пут, Железничка, Хаџи Николе Живковића, Зворничка, Херцеговачка, Мостарска до обале Саве, обалом Саве до Моста Братства и јединства (Бранков мост), односно Бранкове улице.

Део београдске Савске вароши, која носи назив Савамале, подручје је чије се насељавање и историјски развој може пратити од краја XVII века. Након Хатишерифа из 1830. године може се документовано пратити развој простора Савамале. Од посебног значаја је било формирање Савског пристаништа, за развој трговине и масовније насељавање предметног простора, који је насељен претежно српским становништвом. На Кенинговом плану Београда из 1854. године документован је развој Савске чаршије, посебно на

потезу Карађорђевој улици од Великог степеништа до Малог трга (на пресеку улица Карађорђевој и Краљевића Марка, касније назван Мали пијац), као и траса улице Краљевића Марка. У то доба почињу масовније да се граде куће од тврдог материјала, конципиране под утицајем европске архитектуре. За даљи развој Савамале у првим деценијама XX века од посебне важности је била изградња трамвајске пруге 1894. године, која је везивала Славију са Пристаништем и железничком станицом. Већ после Првог светског рата Савамала, некадашњи центар економске моћи државе и место сучељавања нових идеја о градоградњи сасвим бива занемарена. Из данашњег погледа на Карађорђевој и околне улице не може ни да се претпостави њихов сјај почетком XX века. О некадашњем сјају овог простора сведочи архитектонско-урбанистичко наслеђе споменичке вредности.

Мере заштите:

– На делу десне обале Саве, између два моста, где целина под претходном заштитом излази на обалу реке, а наспрам споменика културе Старо сајмиште – логор Гестапоа и спомен обележје жртвама геноцида, није дозвољено постављање плутајућих објеката.

8. Приобална зона Новог Београда

Граница целине креће се од моста Газела, Булеваром Арсенија Чарнојевића до Бродарске улице, Бродарском улицом управно до Старог моста, границом културног добра „Старо сајмиште” до Бранковог моста, Бранковим мостом и Булеваром Михаила Пупина до Булевара Николе Тесле, Булеваром Николе Тесле до Улице алексиначких рудара, Улицом алексиначких рудара до обале Дунава, десном обалом Дунава до ушћа са реком Савом, левом обалом Саве до моста Газела.

Формулација новог дела града на терену широке плавне равнице између историјских центара Београда и Земуна, на којем није било никаквих трагова значајнијих градитељских подухвата, започела је међународним конкурсом 1922. Иако су идеје о преласку Београда на супротну обалу река постојале још почетком 20. века, прве урбанистичке замисли и изградња овог дела града започели су у међуратном периоду, а интензивнији развој наступио је после Другог светског рата. Изградња првих објеката у пустом пејзажу Новог Београда отпочела је 1948. године подизањем скелетних конструкција зграде председништва и данашњег хотела Југославија. Том приликом утврђена је обала и извршено је насипање мочварног земљишта дуж пута ка Земуну. Концепт овог дела града суштински је промењен средином педесетих година 20. века, када је зона јавних административних, културних, просветних и спортских намена са великим парком, смештена у обални појас према Сави, кореспондирајући са историјским центром Београда. Као „кичма” будуће метрополе која укључује историјски центар, зона леве обале Саве са Палатом федерације, хотелом Југославија и зградом ЦК, представљала је посебну врсту планом утврђених урбанистичких репера за будући развој насеља.

Због објеката који имају споменичка својства Парк пријатељства, Музеј савремене уметности и Старо сајмиште – логор Гестапоа, због посебних природних, ликовних и пејзажних вредности ова просторна целина која гравитира ка обалама Саве и Дунава, неизоставни је део слике града, и као таква означена је као зона од интереса за Службу заштите.

Мере заштите:

– постављање плутајућих објеката у овој атрактивној зони мора бити контролисано и са јасно дефинисаним правилима, уз сагласност Службе заштите, изузев приобална испред Старог сајмишта;

– плутајући објекти могу се поставити на прописаном растојању и одређених димензија.

– приступ/прилаз плутајућем објекту не сме да девастира обалу, зелене површине и пешачке комуникације, мора бити крајње једноставан и функционалан, без елемената архитектуре и не треба га акцентовати посебним елементима у простору;

– плутајући објекат поставити искључиво у једном нивоу, без спратне конструкције, са транспарентном/отвореном галеријом/палубом;

– својом волуметријом не сме да угрози пејзажне, естетске вредности, ликовност и сагледавање самог приобаља новобеоградске обале и старог дела града;

– посебно је важно задржати и очувати визууре са реке, и десне обале Саве ка Приобалној зони Новог Београда, као и визууре са шеталишта Приобалне зоне ка Београдској тврђави и Косанчићевом венцу;

– ово подручје обале учествује у формирању и унапређењу пејзажа и слике града, и као такво се мора чувати;

– потребно је уклонити монтажне објекте, предимензионисане сплавове који нарушавају амбијент и сагледавање културно-историских, архитектонских урбаних, природних и ликовних вредности града;

– у зонама приобаља између два моста Галезе и Старог савског моста и делу приобаља десне обале Дунава наспрам Великог ратног острва, могуће је поставити плутајуће објекте;

– за постављање плутајућих објеката у дозвољеним зонама потребни су услови и сагласност надлежне Службе заштите.

9. Пилони Моста краља Александра I

Пилон 4 и Пилон 5 Моста краља Александра I, на десној обали реке Саве су изграђени у периоду од 1930–34. године према пројекту архитекте Николаја Краснова. Изведени су у духу романтичарско-историцистичке архитектуре. Мост је по свом облику и димензијама монументалан. Замишљен је и реализован као значајан утилитаран објекат који је требало да представља спој модерног инжењерства и историцистичке архитектуре. Услед ратних разарања 1941. године променио је свој првобитни облик. Након рата извршене су реконструкције и адаптације пилона у два наврата 1955–56. и 1975–78. године, као и 2005. године. Пилони моста краља Александра I (4 и 5) представљају значајно материјално сведочанство које говори о условима друштвено-економског, културно-историјског и техничког развоја у периоду Краљевине СХС/Југославије; сведочанство о деловању значајних и истакнутих личности из националне историје, током периода Краљевине СХС/Југославије; велику уметничку и естетску вредност као значајно ауторско остварење истакнутог архитекте који је деловао у периоду Краљевине СХС/Југославије и као репрезентативан пример романо-византијског стила.

Археолошко налазиште Бело брдо – Винча

Бело брдо – Винча је Археолошко налазиште од изузетног значаја за Републику Србију („Службени гласник РС”, број 14/79, „Службени гласник РС”, број 71/09).

Бело брдо је једно од најстаријих људских станишта и најзначајнији археолошки локалитет на обали Дунава. Плодно земљиште, непосредна близина велике реке богате рибом и рудишта цинабарита погодовали су континуираном живљењу на лесној тераси над Дунавом. Дебљина констатованог културног слоја износи 10,5 m, што представља највећи археолошки профил откривен у Србији. У њему се може издвојити више праисторијских насеља од којих најстарије датира још из времена старчевачке културе (10,5 до 9,1 m), са остацима земуница и карактеристичном керами-

ком. У вишим слојевима нађени су остаци винчанске културе, Винча–Тордош и Винча–Плочник (9,1 до 3 m) у којима су заступљени остаци кућа, бројни керамички судови, значајни налази неолитске пластике, камене секире и разноврсни кошани алат. У горњем слоју (3 до 0 m) налази се на археолошке остатке каснијих епоха. Хронолошки, последњи налази везани су за раздобље од VIII до XVII века, када је терен коришћен за сахрањивање.

Мере заштите:

За археолошко налазиште Бело брдо урађен је Просторни план подручја посебне намене археолошког налазишта Бело брдо („Службени гласник РС”, број 85/18), (у даљем тексту: Просторни план – Бело брдо).

Са аспекта постављања плутајућих објеката на водном земљишту на територији града Београда, Планом посебне намене планира се изградња и реконструкција обалоутврде са приобалним појасом на десној обали Дунава у оквиру границе Просторног плана. У хидротехничком смислу обалоутврда треба да се базира на основним принципима изградње обалоутврде на територији града Београда и на реци Дунав. Неопходно је омогућити континуитет обалоутврде и одбрамбене линије на прописаним kotaма заштите од меродавних великих вода дуж целог потеза планског подручја, као и комуникација у циљу вршења одбране од поплава и редовног одржавања, са пешачким и бицикличким током. За потребе реконструкције и изградње обалоутврде потребно је урадити одговарајућу техничку документацију.

Њен положај у простору није фиксно утврђен. Основни хидротехнички услов је обезбеђење континуитета одбрамбене линије на условљеној коти одбране од поплава, или сталним објектом или комбинацијом сталног објекта и мобилне заштите. Ове коте прецизно ће се дефинисати кроз израду техничке документације. Хидротехничко решење уређења обале поред основне функције (заштита од великих вода, статичка и филтрациона стабилност) мора да испуни и услове:

1. обезбеђења континуитета регулационе и одбрамбене линије са низводном и узводном деоницом према одговарајућим планским, односно хидротехничком решењу;

2. обезбеђења прикладног повезивања виших нивоа обале са реком;

3. повезивање са планираним пристаништем;

4. да се територија између реке Дунав и археолошког налазишта, са обалоутврдом, може користи само у функцији презентације археолошког налазишта, као простор за излагање експоната – реплика праисторијских кућа, за сталну или повремену поставку реконструкције неолитског живота, за популаризацију неолитске културне баштине и сл.

Граница Просторног плана – Бело брдо, захвата десну обалу реке Дунав од ~ km 1.145+000 до ~ km 1.144+000, на чијем делу се према концепту развоја речног саобраћаја планира изградња пристаништа „Винча” за приступ мањих пловних објеката (туристичких бродова) и пловила јавног превоза, чиме се стварају услови за увођење водног подсистема у систем јавног превоза, као и приступ туристичких бродова. У градском водном саобраћају потенцијално постоје три основна коридора кретања путничких токова који би, поред значаја у јавном превозу путника, могли да имају посебан значај и у развоју туризма града Београда, и то:

1) источни коридор: Савско пристаниште – Карабурма – Вишњица – Великоселски рит – Форконтумац – Панчево – Винча – Ритопек – Гроцка;

2) западни коридор: Савско пристаниште – Сајмиште – Ада Циганлија – Блок 45 – Умка – Остружница – Обреновац – Бојчинска шума – Прогар;

3) северни коридор: Савско пристаниште – Велико ратно острво – Хотел „Југославија” – Земунски кеј – Горњи Земун – Батајница.

На свим наведеним местима потребно је обезбедити локална путничка пристајалишта прилагођена за пријем и отпрему путника. У вези са наведеним, остављена је могућност за укључење планског подручја у мрежу јавног превоза путника водним саобраћајем уз услов добре саобраћајне повезаности са осталим подсистемима саобраћаја. Путничко пристаниште захтева уређење околног простора и његовом реализацијом повећаће се приступачност, а самим тим и атрактивност археолошког парка.

У циљу ревитализације, активирања и укључивања у живот града, концепција трансформације планског подручја се ослања на десет основних поставки, са тежњом ка креирању вибрантног, живог, јавног простора уз реку, а затим даље, укупног простора града, једна од тих тачака је и обезбеђење јавног приступа и несметан приступ реци.

Даља планска разрада за приобално поручје Просторног плана посебне намене планирана је израдом урбанистичког пројекта.

Мере заштите:

Није дозвољено постављање плутајућих објеката непосредно уз и испод моста. Археолошко налазиште Бело брдо – Винча, је у надлежности Републичког завода за заштиту споменика културе.

Напомена: За потребе ових услова искоришћени су графички прилози Старог језгра Земуна и Београдске тврђаве рађени за потребе израде Плана места за постављање пловила на делу обале и воденог простора на територији града Београда. Ставови заштите на овим просторима остали су непромењени.

(Допис Завода за заштиту споменика културе Града Београда, Предмет: План места за постављање плутајућих објеката на водном земљишту на територији града Београда,

(I фаза), арх. бр. П682/19, од 9. децембра 2019. године; (II фаза), арх. бр. П3006/20, од 9. децембра 2020. године.)

12. Услови за копнени саобраћај

Колски приступ локацијама за постављање плутајућих објеката дозвољен је само са јавних саобраћајница, према условима организационе јединице локалне самоуправе надлежне за послове саобраћаја.

Снабдевање робом и материјалом, као и одвожење амбалаже и осталих чврстих отпадака, врши се са јавних саобраћајница, колско-пешачких стаза и воденим путем.

У складу са потребама предметних објеката, потребан број паркинга места је могуће обезбедити у пешачкој доступности, у регулацији околних саобраћајница и јавних паркинга простора. Такође, обезбедити паркинга места за особе са инвалидитетом, у складу са Правилником о техничким стандардима планирања, пројектовања и изградње објеката, којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама („Службени гласник РС”, број 22/15).

На местима где се планира пристан у сврху увођења речног саобраћаја (са становишта јавног градског превоза, а уз услове Секретаријата за јавни превоз) и наутичког туризма, обезбедити добру повезаност са осталим видовима превоза, као и колски приступ локацији. за пристаништа је потребно обезбедити 0,4–0,5 паркинга места за сваки вез у пристаништу.

Обезбедити приступ и континуитет у кретању пешака и бициклиста (уколико постоје бицикличке стазе). Пешачке приступе стазе планирати у складу са претходно наведеним правилником.

13. Услови за прикључење плутајућих објеката на инфраструктурну мрежу

Водовод

Прикључак плутајућег објекта на водоводну мрежу извести у складу са условима ЈКП „Водовод и канализација” са којом власник закључује уговор о коришћењу воде.

Канализација

Плутајући објекти се не смеју повезати на објекте градске канализације.

Није дозвољено директно упуштање отпадних вода у водоток.

Плутајући објекат мора да поседује непропусни танк који мора да испуњава важеће санитарно-техничке услове. Пражњење танкова је у надлежности ЈКП „Градска чистоћа” са којом власник закључује уговор.

Сплавови кућице за санитарно употребљене воде користе монтажне санитарне чворове са саморазградњом.

Плутајући објекат не сме бити постављен на месту постојеће и планиране канализације и потребно је да буде на адекватном растојању од места излива због безбедности као и да се не би реметило неометано истицање садржаја из излива у реку, а сам изливи мора бити доступан чамцима са реке.

Зона изворишта

Заштита изворишта спроводи се у складу са:

– Правилником о начину одређивања и одржавања зона санитарне заштите изворишта водоснабдевања („Службени гласник РС”, број 92/08),

– Решењем о одређивању зона санитарне заштите на административној територији града Београда за изворишта подземних и површинских вода која служе за водоснабдевање града Београда (Министарство здравља Републике Србије, бр: 530-01-48/2014-10 од 1. августа 2014. године),

– Елаборатом о зонама санитарне заштите изворишта подземних и површинских вода водоснабдевања града Београда (Институт за водопривреду „Јарослав Черни”, 2013. године.)

Решењем о зонама санитарне заштите на административној територији града Београда за извориште подземних и површинских вода која служе за водоснабдевање града Београда (Министарство здравља Републике Србије, бр: 530-01-48/2014-10 од 1. августа 2014. године дефинисане су границе и следеће зоне заштите београдског водоизворишта:

– непосредна зона заштите око бунара са хоризонталним дренажним кругом (зона I) представља јединствен простор ограничен замишљеним кругом полупречника 60 m (пречника 120 m), са центром у водозахватном објекту, обухватајући простор копна (обале) и акваторије;

– непосредна зона заштите око цевастих бунара (зона I) представља јединствен простор ограничен замишљеним кругом полупречника 5 m (пречника 10 m);

– непосредна зона заштите за водозахват за ППВ „Макиш” – Сава (зона I) и алтернативни водозахват „Макиш” – Ада (зона I), представља јединствен простор који се налази унутар простора полигона дефинисаног координатама на копну (обали) и акваторији;

– непосредна зона заштите за водозахват за ППВ „Беле воде – Шабачка” на реци Сави (зона I), представља јединствен простор који се налази унутар простора полигона дефинисаног координатама на копну (обали) и акваторији;

– непосредна зона заштите за водозахват за ППВ „Винча” на реци Дунав (зона I), представља јединствен простор који се налази унутар простора полигона дефинисаног координатама на копну (обали) и акваторији.

– ужа зона санитарне заштите изворишта (зона II) дефинисана је као јединствен простор који се напази унутар простора полигона дефинисаног координатама на копну (обали) и акваторији;

– шира зона санитарне заштите изворишта (зона III) дефинисана је као јединствен простор који се налази унутар простора полигона дефинисаног координатама на копну (обали) и акваторији.

Правилником о начину одређивања и одржавања зона санитарне заштите изворишта водоснабдевања („Службени гласник РС”, број 92/08), у свим зонама дефинисана су ограничења и могућности градње, па режим коришћења на предметном простору треба ускладити са правилима која важе за те зоне заштите изворишта.

Мере, услови и ограничења са аспекта заштите изворишта:

1. Унутар зоне непосредне санитарне заштите (зона I) забрањено је постављање свих плутајућих објеката, као и обављање других делатности ако нису у функцији водоснабдевања и водопривреде, односно нису у функцији заштите, интервенција и одржавања водних објеката. Сви евидентирани и/или затечени (постојећи) плутајући и други објекти не могу остати унутар ових зона, односно морају бити уклоњени или измештени ван истих у најкраћем могућем року.

2. Унутар уже зоне санитарне заштите (зона II) забрањује се појединачно или груписано постављање свих плутајућих и других објеката, пре него што се додатном специфичном документацијом утврди могућност условног постављања ових објеката на одабраним постојећим или новим локацијама у ужој зони (зона II), а према техничким условима ЈКП „Београдски водовод и канализација”.

3. Унутар шире зоне санитарне заштите (зона III) дозвољено је постављање наведених плутајућих и других објеката, а према техничким условима ЈКП „Београдски водовод и канализација”.

Генерално, имајући у виду важећу регулативу, намену и специфичности предвиђених намена, али и ризик које планиране активности могу представљати по подземне воде, са аспекта санитарне заштите изворишта „Београдског водовода” највећи проблем могу представљати евентуални намерни или случајни акциденти везани за ослобађање, просипање, испуштање или цурење загађујућих опасних и штетних материја и отпадних вода у површинске и подземне воде и земљиште. Из тог разлога, осим стандардних мера и ограничења, предвиђених Правилником и Елаборатом, на предметној локацији је потребно применити стандардне и додатне мере према техничким условима ЈКП „Београдски водовод и канализација”.

Електроенергетска мрежа

Електроенергетска (ее) мрежа, у зони од интереса, положена је по мостовским конструкцијама, изузев у зони Аде Циганлије где је по дну реке Саве положено осам водова 35 kV у напонском и осам водова 35 kV у безнапонском стању. Такође, изнад реке Саве, у зони Аде Циганлије, изграђени су надземни водови напонског нивоа 35 kV и 110 kV.

Постављањем плутајућих објеката у зони ее водова морају се задовољити прописане сигурносне удаљености и сигурносне висине, према Правилнику о техничким нормативима за изградњу електроенергетских водова називног напона од 1 kV до 400 kV („Службени лист СФРЈ”, број 65/88, „Службени лист СРЈ”, број 18/92). За изградњу објеката у заштитном појасу потребна је сагласност власника вода, односно:

– АД „Електромрежа Србије” Београд за водове напонског нивоа 110 kV и вишег.

– ОДС „ЕПС Дистрибуција” д.о.о. Београд за водове напонског нивоа 35 kV и нижег.

Сагласност се даје на Елаборат, у коме се даје тачан однос предметног вода и објекта који ће се градити, уз задовољење закона из области енергетике и заштите животне средине.

Планиране плутајуће објекте напајати са постојеће и планиране ее мреже. Напајање вршити из планираних кабловских прикључних ормана смештених на неплавном делу обале.

Сваки субјекат којем се одобри постављање плутајућег објекта дужан је да поднесе појединачни захтев за Одобрење за прикључење на ее мрежу Оператору дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција”. Том приликом потребно је доставити детаљну ситуацију са учртаним плутајућим објектом као и податке о инсталисаној и једновременој снази.

Манипулативни простор плутајућих објеката у приобалном појасу опремити инсталацијама јавног осветљења (ЈО). Напајање ЈО вршити из постојеће мреже ЈО, а напојене водове 1 kV извести подземно, у рову потребних димензија.

На местима где се очекују већа механичка напрезања тла и тамо где може доћи до оштећења подземних водова, исте поставити у кабловску канализацију или кроз заштитне цеви.

Телекомуникациона мрежа

Не планира се се прикључење плутајућих објеката на тк мрежу.

Евакуација отпада

За одлагање отпада кућног смећа са плутајућих објеката набавити потребан број контејнера запремине 1.100 литара који ће бити смештени у посебно предвиђене збирне комуналне пунктове уз приступне саобраћајнице.

Власник је дужан да закључи уговор са ЈКП „Градска чистоћа” или другим надлежним комуналним предузећем за одношење смећа.

Гасоводна мрежа и објекти

У граници Плана места за постављање плутајућих објеката на водном земљишту на територији града Београда (II фаза) изведени су и у фази експлоатације следећи елементи гасоводне мреже:

– магистрални (транспортни) челични гасовод притиска $p=50$ бар-а;

– разводни (транспортни) челични гасовод притиска $p=30\div 50$ бара;

– челични дистрибутивни гасовода притиска $p=6\div 16$ бар-а.

Заштитна зона у оквиру које је забрањена свака градња објеката супраструктуре износи:

– за магистралне и разводне (транспортне) гасоводе, притиска $p=16\div 50$ бара, по 30m мерено са обе стране цеви,

– за челичне дистрибутивне гасоводе, притиска $p=6\div 16$ бар-а, по три m мерено са обе стране цеви.

Ширина експлоатационог појаса магистралног (транспортног) гасовода износи 15 m (по 7,5 m са обе стране осе гасовода), а разводног (транспортног) гасовода износи 12 m (по 6 m са обе стране осе гасовода) у коме је забрањено изводити радове и друге активности као што су: постављање трансформаторских станица, пумпних станица, подземних и надземних резервоара, сталних камп места, возила за камповање, контејнера, складиштења силиране хране и тешко транспортујућих материјала, као и постављање ограда са темељом.

Приликом постављања пловних плутајућих објеката придржавати се одредби из „Правилника о условима за несметану и безбедну дистрибуцију природног гаса гасоводима притиска до 16 бар” („Службени гласник РС”, број 86/15) и „Правилника о условима за несметан и безбедан транспорт природног гаса гасоводима притиска већег од 16 бар-а” („Службени гласник РС”, број 37/13).

Евакуација отпада

За одлагање отпада кућног смећа са плутајућих објеката набавити потребан број контејнера запремине 1.100 литара који ће бити смештени у посебно предвиђене збирне комуналне пунктове уз приступне саобраћајнице.

Власник је дужан да закључи уговор са ЈКП „Градска чистоћа” или другим надлежним комуналним предузећем за одношење смећа.

14. Заштита природе

У границама планског обухвата налазе се следећа заштићена подручја: Предео изузетних одлика (ПИО) „Велико ратно острво”, Споменик природе (СП) „Земунски лесни профил” и Заштићено станиште (ЗС) „Гљиве Аде Циганлије”. Подручја која су у поступку заштите су: ЗС „Зимовалиште малог вранца” у Београду и СП „Калемегдански рт”. „Форлан леве обале Дунава код Београда” је евидентирано природно добро. Границом плана обухваћен је део еколошки значајног подручја „Ушће Саве у Дунав” еколошке мреже Републике Србије. Дунав и Сава са приобалним појасом у природном и природно блиском стању су међународни еколошки коридори еколошке мреже РС.

Заштита природе, заснована на очувању и одрживом коришћењу природних добара и природних вредности, спроводи се у складу са Законом о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 91/10 и 14/16), Законом о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 72/09, 43/11 и 14/16), Уредбом о еколошкој мрежи („Службени гласник РС”, број 102/10), Законом о шумама („Службени гласник РС”, бр. 30/10, 93/12, 89/15 и 95/18), Правилником о шумском реду („Службени гласник РС”, бр. 38/11 и 75/16), решењима о проглашењу заштићених подручја и др.

У границама планског обухвата налазе се следећа заштићена подручја:

– заштићена подручја: Специјални резерват природе (СПИ) „Обедска бара”, Заштићено станиште (ЗС) „Панчевачке аде”, Споменик природе (СП) „Ивановачка ада”, Строги природни резерват (СтПР) „Иваново”, Споменик природе (СП) „Лесни профил Капела у Батајници” и СП „Обреновачки забран”;

– делови еколошки значајних подручја еколошке мреже Републике Србије: „Обедска бара” и „Ушће Саве у Дунав”;

– еколошки коридори Републике Србије од међународног значаја: Дунав и Сава са приобалним појасом и издвојеним острвима код Скеле, Барича и Гроцке, која представљају потенцијална Натура 2000 подручја. На острвима се налазе неки од следећих типова станишта у складу са анексом I ЕУ Директиве о стаништима (The Habitats Directive – Council Directive 92/43/EEC): 3150 (природне еутрофне воде са вегетацијом *Magnopotamion* и *Hydrocharitiorum*), 3270 (муљевите обале река са вегетацијом *Chenopodium rubrum* p.p. и *Bidentium* p.p.) и 91ЕО (алувијалне шуме јова (*Alnus* spp.), врба (*Salix* spp.) и топола (*Populus* spp.)),

– станишта стпого заштићених и заштићених врста: Форланд леве обале Дунава и Винчанска бара. У оквиру Форланда леве обале Дунава налазе се две простране плавне зоне Црвенка (Бељарица) и Кожара испресецане рукавцима (дунавцима) и бројним барама и мртвајма. Подручје је углавном прекривено шумском вегетацијом и то галеријским шумама врбе и тополе и плантажама еуроамеричке тополе. На овим локалитетима гнезди се више ретких и угрожених врста птица као што су орао белорепан (*Haliaeetus albicilla*), црна рода (*Ciconia nigra*), патка њорка (*Aythya rugosa*), а уједно се налази у оквиру међународно

значајног подручја за птице „Ушће Саве у Дунав” (IBA – Important Bird Area) у складу са Уредбом о еколошкој мрежи Републике Србије. Водена и влажна станишта на овим локалитетима су важна и као репродуктивни центри за водоземце и гмизавце, и као посебно станиште односно плодиште више врста риба. Дунав и Сава са приобалним појасом у природном и блиско-природном стању су међународни еколошки коридори еколошке мреже Републике Србије утврђени Уредбом. Поред наведених подручја, Винчанска бара и острва код Скеле и Барича су подручја са великим биодиверзитетом, а посебно у односу на фауну птица са више од 80 врста. Готово све врсте птица су строго заштићене. Посебно се издваја гнездилиште белорепана *Haliaeetus albicilla*. Поред овог, издвојена су и остала гнездилишта белорепана у границама Плана, као и гнездилишта црне роде *Ciconia nigra* (Прилог Карта). На свим наведеним локалитетима у предложеним границама Плана не планирати постављање плутајућих објеката у циљу очувања наведених природних вредности.

Белорепан и црна рода су строго заштићене врсте према Правилнику о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива. Такође је заштићене су и на међународном нивоу и налазе се на анексу I ЕУ Директиве о заштити дивљих птица (Council Directive 2009/147/EC); налазе се на анексу II (строго заштићена врста) Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта – Бернска конвенција („Међународни уговори”, број 102/07). Белорепан представља врсту од посебног значаја за заштиту у Европи (SPEC1).

Поред наведеног, природне вредности представљају постојеће шуме које су део Газдинских јединица: Прогарска ада – Црни луг – Зидине „Дренска”, „Дунав”, „Рит”, „Косутњачке шуме” и „Грочанска ада”, којима газдује ЈП „Србијашуме”, Шумско газдинство „Београд”, Београд. Основна функција предметних шума је заштита вода (водоснабдевања) I степена, заштита од вода (водозаштита), заштита земљишта од ерозије, рекреативна, ловно узгојни центар крупне дивљачи и семенска састојина. Предметне шуме су високе заштитне вредности HCVF-1, представљају подручја која на глобалном, регионалном или државном нивоу садрже важне концентрације биодиверзитета, HCVF-4, представљају подручја која пружају основне природне користи у критичним ситуацијама и HCVF-5, представљају подручја неопходна за задовољавање основних потреба локалних заједница. Степен угрожености шума од пожара обухвата II, IV и V степен угрожености, у зависности од састојине.

Такође природне вредности представљају постојеће шуме које превасходно имају заштитну функцију, превасходно заштита вода (водоснабдевања), заштита од вода (поплавног таласа) и заштита биодиверзитета. Такође, велику вредност на предметном подручју чине постојећи објекти пејзажне архитектуре (паркови, скверови и зелене површине у оквиру отворених стамбених блокова) и зелене површине у приобаљу Саве и Дунава као кључни елементи зелене инфраструктуре града, који представљају еколошко и естетско функционалне просторе у урбаном ткиву и који се ППР система зелених површина Београда („Службени лист Града Београда”, број 110/19) у целости штите (Слика 2).

Приликом постављања плутајућих објеката у обалном делу дефинисаног предметног подручја, неопходно је испоштовати следеће услове заштите природе:

– забрањено је постављање ресторана, хостела, продавница мешовите робе, сплав кућица за одмор, понтона, понтонских мостова, пристана, спортских клубова, марина и станица за снабдевање горивом, на води, у границама заштићених подручја: СПИ „Обедска бара”, ЗС „Панчевач-

ке аде”, СП „Ивановачка ада”, СтПР „Иваново”, СП „Лесни профил Капела у Батајници” и СП „Обреновачки забран”, као и на подручјима: Форланд леве обале Дунава, острва код Скеле и Барича на Сави, острва код Гроцке и Винчанска бара на Дунаву;

- није дозвољено постављање плутајућих објеката у зони 300 m полупречника од тачака гнездилшта белорепана *Naliaeetus albicilla* и црне роде *Ciconia nigra*;

- забрањено је приликом постављања и у периоду коришћења плутајућих објеката уништавати и/или уклањати гнезда птица са пологом или младунцима, као и уништавати и убијати јединке других животињских врста, њихових легала и младунаца;

- станице за снабдевањем горивом на води је дозвољено постављати искључиво на обали;

- приликом уређивања обале дозвољена је искључиво примена техника природног насипања ради олакшане ерозије, без коришћења тврдох армиатурних и бетонских конструкција; није дозвољено бетонирање и потпуно уклањање вегетације са обале;

- забрањено је потпуно затварање мањих канала и рукаваца уз обалу у границама плана који имају улогу довода воде у плавне зоне;

- у циљу очувања начина коришћења простора еколошки значајног подручја „Ушће Саве у Дунав” и еколошког коридора од међународног значаја Саве и Дунава, у границама плана:

- забрањено је уништавање и предузимање других активности којима се наноси штета заштићеним врстама и њиховим стаништима;

- обалски појас и приобалну вегетацију уз Дунав и Саву очувати у природном и блиско-природном стању;

- минимално међусобно растојање објеката не сме бити мање од 25 m. У низу може да буде постављено највише 10 објеката, након чега је неопходно направити растојање од најмање 100 m;

- плутајући објекти треба да буду приземне спратности, ради спречавања превртања и потапања приликом јаких удара ветра;

- извршити идентификацију свих отпадних вода које могу настати у оквиру планираних комплекса (санитарно-фекалних, техничких, атмосферских, зауљених вода са манипулативних површина) и решити њихово одвођење тако да нема утицаја на површинске и подземне воде;

- евакуацију отпадних вода из објеката решити пречишћавањем, изградњом танкера који ће се редовно празнити или биодискова, без могућности испуштања непречишћене отпадне воде у реке;

- за спречавање ширења последица евентуалног акцидентног изливања нафте, деривата и сл. путем воде, предвидети постављање водене (пливајуће) завесе;

- успоставити редовно одржавање вегетације и сузбијање и контролисање алергених (тополе и сл.) и инвазивних врста;

- забрањено је директно и индиректно загађење водотока уношењем супстанци које могу бити штетне по људско здравље и акватичне екосистеме;

- забрањено је вршити одлагање било каквих деривата нафте или других погонских горива или формирање њихових депонија на копну дуж обала Саве и Дунава;

- обезбедити потребне услове и опрему за сакупљање, разврставање и привремено чување различитих отпадних материја насталих коришћењем објеката;

- забранити сечу стабала прсног пречника ≥ 40 cm;

- уколико је евентуално неопходна минимална сеча стабала, неопходно је обратити се подручној шумској управи ЈП „Србијашуме” за дознаку стабала;

- архитектонски облик и партерно уређење пловних објеката треба да одговара амбијенту;

- власници односно корисници плутајућих објеката су обавезни да након окончања свих радова на изградњи одржавају максимални ниво комуналне хигијене;

- на плутајуће објекте се не смеју постављати јаки рефлектори и ласери (ротирајући и фиксни) усмерени у висину или ка реци, како би се избегли негативни ефекти на миграторне врсте птица. Осветљење треба поставити тако да испуни услове за безбедност прилаза људи и безбедност речне пловидбе и при томе избећи осветљавање шире околне објекта;

- објекти морају да задовоље важеће законе и прописе који третирају проблематику буке;

- власник, односно корисник плутајућег објекта је дужан да спречи нагомилавање отпада донесеног реком и да га редовно уклања;

- при изградњи плутајућих објеката и прилаза, све вишкове земље, грађевинског материјала, као и евентуални отпад, по завршетку радова уклонити и депоновати на локацију и под условима које ће одредити надлежна општинска комунална служба; и

- у случају напуштања локације, власник је обавезан да уклони изграђени прилаз и плутајуће објекте и локацију доведе у првобитно стање;

- за све интервенције у зони шума и шумског земљишта треба прибавити услове од Завода за заштиту природе Србије.

15. Заштита животне средине

Стање животне средине на планском подручју одређено је његовим природним условима, урбаном и физичком структуром, привредним активностима, саобраћајем и друштвено-економским процесима.

Загађење вода

Међу природним ресурсима посебан значај има одрживо и строго контролисано коришћење водних ресурса као и заштита вода од нерационалне приватизације, загађења и неадекватног коришћења. Одрживи развој подразумева оптимално управљање, очување и унапређење квалитета вода и њихово рационално коришћење.

Приликом анализирања стања животне средине, посебно пажња се посвећује проблематици загађења вода, јер је вода услов живота, али и стратешки ресурс. Да би се развили одговарајући планови за управљање квалитетом вода и да би се спречило или ограничило уношење у воде опасних, отпадних и других штетних материја, неопходно је пре свега обезбедити поуздане информације о степену загађености вода, односно успоставити систематску контролу квалитета површинских и подземних вода.

Од водотока на подручју Београда далеко највећи значај имају Дунав и Сава због могућности водоснабдевања, рекреације, наводњавања, привредног риболова и пловидбе али и као реципијенти свих отпадних и атмосферских вода. Њихове воде би према физичко-хемијским, санитарно-микробиолошким и сапробиолошким показатељима требало да одговарају II класи бонитета. У наредном делу текста биће дат приказ основних података о квалитету водних токова а према подацима из Извештаја о контроли квалитета река и канала на територији Београда за 2019. годину.

Сава и Дунав су велике низијске реке са доминацијом финог наноса, према Правилнику о параметрима еколошког и хемијског статуса површинских вода и параметрима хемијског и квантитативног статуса подземних вода („Службени гласник РС”, број 74/11), и спадају у водотоке

типа I, а према Правилнику о утврђивању водних тела површинских и подземних вода („Службени гласник РС”, број 96/10), цео ток Саве и Дунава кроз Србију сврстан је у значајно измењена водна тела.

Сава је међудржавни водоток који територијом Београда протиче у дужини око 62 km, а контрола се обавља на водном телу СА1. У приобаљу су лоцирана бројна насеља, термоенергетски, индустријски и рударски објекти који своје отпадне воде испуштају директно у водно тело. Сава је истовремено и највеће и најзначајније извориште београдског водовода.

Сагледавање трендова вршено је поређењем резултата испитивања обављених 2019. године са резултатима из ранијих година, где је било могуће, обзиром на места, динамику узоровања, параметре контроле и методе испитивања.

Од 36 испитаних узорака воде реке Саве у 2019. години, према свим параметрима нормама за II класу вода, одговарало је седам узорака (19,4%) и то су биле воде подесне за водоснабдевање, риболов, рекреацију и заливање повртарских култура које се користе у сировом стању.

У осталим узорцима су регистрована одступања према појединим хемијским, физичко-хемијским, микробиолошким и биолошким параметрима који подржавају еколошки статус, као и неким параметрима хемијског статуса.

Систематска контрола квалитета воде Дунава, у 2019. години, обављана је дуж 69 km тока кроз територију Београда на водним телима Д5 и Д6. Београд је далеко највећи загађивач ове реке на територији Србије, с обзиром на број становника, индустријских, занатских и других објеката из којих се отпадне воде не пречишћавају пре испуштања у реципијент.

Воде Дунава на овом подручју користе се и за: водоснабдевање, рекреацију, спортске активности, привредни риболов, експлоатацију песка и шљунка, наводњавање и пловидбу, што говори о његовом значају за Београд и Србију.

Према резултатима теренских и лабораторијских испитивања, од 36 узорака воде Дунава узетих 2019. године, према свим испитаним параметрима, II класи квалитета површинских вода није одговарао ни један анализиран узорак, III класи је одговарало 23 узорака (63,9%), IV класи је одговарало 12 узорака (33,3%) и V класи је одговарао један узорак (2,8%).

Забележена одступања од II класе квалитета су код 15 узорака (41,7%) били последица одступања појединих физичко-хемијских, хемијских и микробиолошких параметара, код 1 узорака (2,8%) је дошло до одступања само појединих физичко-хемијских и хемијских параметара и код 20 узорака (55,5%) су одступали само поједини микробиолошки параметри.

Са аспекта загађења водотока, воде Саве и Дунава су угрожене од узводно лоцираних насеља и индустрија, а на територији града се додатно оптерећују технолошким, санитарним употребљеним водама, као и атмосферским водама. Отпадне воде града се изливају у природне реципијенте, најчешће без претходног третмана.

Са аспекта водоснабдевања грађана Обреновца, Барића, Београда и Винче, веома је значајно да на Сави и Дунаву нису регистроване приоритетне и приоритетне хазардне супстанце, међу којима има биокумулативних и канцерогених материја или су детектоване спорадично у веома ниским концентрацијама, које немају здравствени ни еко-токсиколошки значај.

Према Плану генералне регулације грађевинског подручја седишта јединице локалне самоуправе – град Београд (целине I–XIX) – („Службени лист Града Београда”, број 20/16), контактено подручје предметног Плана налази се у зонама: I, III, V, VI, VII, VIII, X, XII и XIV.

За део целине III који се односи на део територије од Панчевачког моста па до краја полуострва Ада Хуја карактеристично је да је простор урбанистички неуређен (сем мањег броја објеката), минимално покривен објектима комуналне инфраструктуре, девастираног земљишта, ниског степена опште хигијене, са безусловно изграђеним ромским насељем на телу бивше комуналне депоније. У оквиру овог подручја присутни су и индустријски комплекси „Авала Ада” и „Картонка Авала”, као потенцијални загађивачи животне средине, превасходно површинских вода Дунава. Посебан проблем представља Дунавски рукавац – Дунавац, акваторијална површина без природног протока, која представља колектор у који се испуштају отпадне воде (санитарне, фекалне, кишне и индустријске) из околних насеља. Дунавски рукавац је оптерећен великом количином муља углавном органског порекла (преко 5 m), а квалитет воде је четвртог степена бонитета, са неодговарајућим условима за акваторијалну флору и фауну.

Целину XIV чине приградска насеља за које је карактеристично да зону становања чине и индивидуална породична домаћинства са окућницама, баштама, а често и објектима за држање домаћих животиња. Насеља нису у целости покривена канализационом мрежом већ се сакупљање отпадних вода врши преко водопропусних септичких јама. Ово се посебно истиче јер је санитарни аспект земљишта, а такође површинских и подземних вода значајно условљен хигијенским начином прикупљања и одвођења отпадних вода из домаћинства и пратећих објеката. Ово је посебно значајно јер предметна територија гравитира ужој зони заштите београдског водоизворишта.

Плански простор се налази у зони санитарне заштите Београдског изворишта (све три зоне), на основу Решења о одређивању зона санитарне заштите на административној територији града Београда за изворишта подземних и површинских вода која служе за водоснабдевање града Београда (Министарство здравља Републике Србије, бр. 530-01-48/2014-10, од 1. августа 2014. године).

Заштита изворишта подразумева предузимање свих неопходних мера у циљу очувања квалитета површинских и подземних вода, односно, заштите површинских и подземних вода од случајног или намерног загађења или штетних дејстава који могу привремено или трајно утицати на здравствену исправност воде изворишта. Заштита изворишта и резерви површинских и подземних вода обезбеђује се формирањем зона санитарне заштите, дефинисањем услова и мера заштите и доследним спровођењем истих, као и контролом корисника простора и присутних активности. Заштита изворишта се спроводи у складу са:

– Правилником о начину одређивања и одржавања зона санитарне заштите изворишта водоснабдевања („Службени гласник РС”, број 92/08);

– Решењем о одређивању зона санитарне заштите и административној територији града Београда за изворишта подземних и површинских вода која служе за водоснабдевање Града Београда (Министарство здравља Републике Србије, бр. 530-01-48/2014-10, од 1. августа 2014. године); и

– Елаборатом о зонама санитарне заштите изворишта подземних и површинских вода водоснабдевања града Београда Београда (Институт „Јарослав Черни”, 2013. године).

Правилником о начину одређивања и одржавања зона санитарне заштите изворишта водоснабдевања („Службени гласник РС”, број 92/08), ближе се прописује начин одређивања и одржавања зона санитарне заштите подручја на ком се налази извориште које се по количини и квалитету може користити за јавно снабдевање водом за пиће.

Одржавање зоне III – шира зона санитарне заштите

У зони III не могу се градити или употребљавати објекти и постројења, користити земљиште или вршити друге делатности, ако то угрожава здравствену исправност воде на изворишту, и то:

- трајно подземно и надземно складиштење опасних материја и материја које се не смеју директно или индиректно уносити у воде;
- производња, превоз и манипулисање опасним материјама и материјама које се не смеју директно или индиректно уносити у воде;
- комерцијално складиштење нафте и нафтних деривата;
- испуштање отпадне воде и воде која је служила за расхлађивање индустријских постројења;
- изградња саобраћајница без канала за одвод атмосферских вода;
- експлоатација нафте, гаса, радиоактивних материја, угља и минералних сировина;
- неконтролисано депоновање комуналног отпада, хаварисаних возила, старих гума и других материја и материјала из којих се могу ослободити загађујуће материје испирањем или цурењем;
- неконтролисано крчење шума;
- изградња и коришћење ваздушне луке;
- површински и подповршински радови, мињање тла, продор у слој који застире подземну воду и одстрањивање слоја који застире водоносни слој, осим ако ти радови нису у функцији водоснабдевања; и
 - одржавање ауто и мото трка;
 - неконтролисано крчење шума.

Одржавање зоне II – ужа зона санитарне заштите

У зони II не могу се градити или употребљавати објекти и постројења, користити земљиште или вршити друге делатности, ако то угрожава здравствену исправност воде на изворишту, и то:

- изградња или употреба објеката и постројења, коришћење земљишта или вршење друге делатности као за ширу зону санитарне заштите (зона III);
- стамбена изградња;
- употреба хемијског ђубрива, течног и чврстог стајњака;
- употреба пестицида, хербицида и инсектицида;
- узгајање, кретање и испаша стоке;
- камповање, вашари и друга окупљања људи;
- изградња и коришћење спортских објеката;
- изградња и коришћење угоститељских и других објеката за смештај гостију;
- продубљивање корита и вађење шљунка и песка; и
- формирање нових гробаља и проширење капацитета постојећих.

Одржавање зоне I – непосредна зона санитарне заштите

У зони I не могу се градити или употребљавати објекти и постројења, користити земљиште или вршити друге делатности, ако то угрожава здравствену исправност воде на изворишту, и то:

- изградња или употреба објеката и постројења, коришћење земљишта или вршење друге делатности из члана као за ужу зону санитарне заштите (зона II);
- постављање уређаја, складиштење опреме и обављање делатности који нису у функцији водоснабдевања;
- кретање возила која су у функцији водоснабдевања ван за то припремљених саобраћајница, прилаз возилима на моторни погон која нису у функцији водоснабдевања, коришћење пловила на моторни погон, одржавање спортова на води и купање људи и животиња;
- напајање стоке; и
- узгајање рибе ради комерцијалног изловљавања.

При реализацији предметних намена, основни циљ је заштита водоизворишта и вода, па су у складу са тим дефинисане опште мере заштите:

- спровести мере заштите вода и земљишта у складу са одредбама Правилника о начину одређивања и одржавања зона санитарне заштите изворишта водоснабдевања („Службени гласник РС”, број 92/08);
- применити важеће техничке нормативе и стандарде прописане за изградњу, постављање, коришћење и одржавање ове врсте објеката;
- плутајући објекат се не може поставити без претходног опремања зоне инсталацијама водовода и електричне енергије и инсталацијама јавног осветљења, односно без израђене саобраћајне инфраструктуре (приступне саобраћајнице и паркинг простора), пејзажног уређења приобаља зоне и друго;
- није дозвољено прикључење плутајућих објеката на градски канализациони систем, као ни директно упуштање отпадних вода у градске водотоке. Пловни објекат мора да поседује непропусни танк који мора да испуњава важеће санитарно-техничке услове, а пражњење танкова је у надлежности ЈКП „Градска чистоћа” (са којом власник закључује Уговор);
- обезбедити потпуни контролисани прихват зауљене атмосферске воде са саобраћајних и паркинг површина, њихов третман у одговарајућем сепаратору масти и уља, чије чишћење са преузимањем насталог отпада се организује преко лица које је регистровано или има дозволу за управљање овом врстом отпада (складиштење, третман, одлагање и сл.);
- ако при извођењу радова, као и током експлоатације предметних објеката дође до удеса на грађевинским машинама или транспортним средствима, односно изливања уља и горива у земљиште, извођач је у обавези да изврши санацију, односно ремедијацију загађене површине;
- при изградњи плутајућих објеката и прилаза, све вишкове земље, грађевинског материјала, као и евентуални отпад, по завршетку радова уклонити и однети на депонију;
- неопходно је спречити, односно онемогућити сваки вид загађења воде и земљишта од стране пловних објеката;
- у циљу смањења нивоа буке потребно је применити одговарајуће грађевинске и техничке мере за заштиту од буке, тако да бука емитована из објекта не прекорачује прописане граничне вредности у складу са Законом о заштити од буке у животној средини („Службени гласник РС”, број 36/09) и Уредбом о индикаторима буке, граничним вредностима, методама за оцењивање индикатора буке, узнемиравања и штетних ефеката буке у животној средини („Службени гласник РС”, број 75/10);
- обезбедити посебне просторе и довољан број контејнера/посуда за прикупљање, привремено складиштење и одвожење отпада (комуналног отпада, отпадних материја из сепаратора масти и уља, и сл.) на водонепропусним површинама и на начин којим се спречава његово расипање, у складу са законима којима је уређено управљање отпадом и другим важећим прописима из ове области, до предаје лицу које има дозволу за управљање овим отпадом;
- применити опште и посебне санитарне мере и услове предвиђене законом и другим прописима којима се уређују послови санитарног надзора, као и прибављене услове/сагласности надлежних органа и организација;
- привремено уклоњене неисправне и бесправно постављене пловне објекте сместити у зонама ван зона заштите изворишта;
- власник, односно, корисник пловила је дужан да спречи нагомилавање отпада донесеног реком и да га редовно уклања;

– у случају напуштања локације, власник је обавезан да уклони изграђени прилаз и плутајуће објекте и локацију доведе у првобитно стање.

За постављање пловних објеката детаљне мере и услови су прописане од стране ЈКП „Београдски водовод и канализација” – Служба за развој (бр. 5011314-1/2115/20 дана 29. октобра 2020. године).

У циљу заштите вода, потребно је при постављању брода за снабдевање горивом и у току његовог редовног рада, применити следеће опште мере и услове:

– уградити резервоаре за складиштење нафтних деривата са системом за аутоматску детекцију цурења горива;

– применити адекватна техничка решења у циљу спречавања загађења површинских вода; предвидети постављање уређаја за брзо реаговање и сакупљање отпадних минералних уља, уљних смеша, отпадних вода и других отпадних материја у складу са посебним законом (плутајуће бране, баријере);

– спроводити неопходне мере заштите од могућих удела (пожар; изливање, просипање, исцуривање горива и др.), као и мере за отклањање последица у случају удесних ситуација (средства за противпожарну заштиту, поседовање одговарајућег сорбента и др.); прибавити сагласност надлежног органа на предвиђене мере заштите од пожара;

– инвеститор/корисник је у обавези да отпадне материје и материјале сакупи, разврста и обезбеди рециклажу и искоришћавање или одлагање преко правног лица које има дозволу за управљање одређеним врстама отпада;

– у случају хаваријских оштећења и изливања моторних уља и горива оштећења се морају одмах санирати ради спречавања даље деградације животне средине или пак депоновати под условима надлежне комуналне службе.

Применити одредбе и услове из:

– Уредбе о техничким захтевима у погледу безбедности од пожара и експлозија станица за снабдевање бродова и техничких пловних објеката течним горивом („Службени гласник РС”, број 115/13).

16. Зелене површине

На предметном подручју налазе се шуме које су део Газдинских јединица: „Дунав”, „Макиш”, „Кошутњачке шуме” и „Прогарска ада – Црни луг – Зидине – Дренска” којима газдује ЈП „Србијашуме”, Шумско газдинство „Београд”, Београд. Такође, у планском обухвату налазе се различити типови јавних зелених површина (Парк Калемегдан, Парк Пријатељства (Ушће), зелене површине у приобаљу Дунава и Саве, Ада Циганлија, зелене површине у оквиру отворених стамбених блокова и др.) које одржава ЈКП „Зеленило – Београд”. Ове зелене површине чине представљају пре свега „Језгро”, али и „Зелене везе” планираног система зелених површина Београда, чији се интегритет не сме довести у питање. Наведени простори имају мултифункционалну улогу и као такви представљају добра од општег интереса.

На предметном подручју налазе се шуме које чине део Газдинских јединица: Прогарска ада – Црни луг – Зидине „Дренска”, „Дунав”, „Рит”, „Кошутњачке шуме” и „Грочанска ада”, којима газдује ЈП „Србијашуме”, Шумско газдинство „Београд”, Београд. На обухваћеним површинама се налазе састојине: топола, врба, пољског јасена, лужњака, осталих тврдих лишћара, јасена и јавора и вештачки поигнуте састојине: врба, топола, пољског јасена и осталих четинара. Степен угрожености шума од пожара обухвата II, IV и V степен угрожености, у зависности од састојине. Основна функција предметних шума је заштита вода (водоснабдевања) I степена, заштита од вода (водозаштита), заштита

земљишта од ерозије, рекреативно-туристички центар, ловно узгојни центар крупне дивљачи и семенска састојина. Предметне шуме су високе заштитне вредности HCVF-1, представљају подручја која на глобалном, регионалном или државном нивоу садрже важне концентрације биодиверзитета, HCVF-4, представљају подручја која пружају основне природне користи у критичним ситуацијама и HCVF-5, представљају подручја неопходна за задовољавање основних потреба локалних заједница. Постојеће шуме представљају „Зелене везе” планираног система зелених површина Београда и Зелене инфраструктуре града, чије се очување не сме довести у питање.

У циљу очувања ових простора, као добара од општег интереса, приликом постављања плутајућих објеката неопходно је поштовати следеће услове:

– ради очувања шума забрањена је сеча стабала заштићених и строго заштићених врста дрвећа; самовољно заузимање шума; уништавање или оштећење шумских засада, ознака и граничних знакова, као и изградња објеката који нису у функцији газдовања шумама; одлагање смећа, отровних супстанци и осталог опасног отпада у шуми, на шумском земљишту на удаљености мањој од 200 m од руба шуме, као и изградња објеката за складиштење, прераду или уништавање смећа; предузимање других радњи којима се слаби приносна снага шуме или угрожавају функције шуме; одводњавање и извођење других радова којима се водни режим у шуми мења тако да се угрожава опстанак или виталност шуме;

– планиране плутајуће објекте треба ускладити са постојећим зеленим површинама тако да не нарушавају њихову основну функцију и карактер; то се посебно односи на зелене површине отворених стамбених блокова које се налазе у контактаној зони са приобаљем;

– неопходно је повести рачуна о капацитету средине (постојећих јавних зелених површина), где планирани плутајући објекти не смеју да опслужују већи број посетилаца него што простор може да прихвати, јер то може имати негативне последице на одрживост зелених простора;

– места за паркирање, и остала пратећа инфраструктура, неопходна за планиране плутајуће објекте, не смеју да угрозе постојеће јавне зелене површине и присутну вегетацију, њихове природне, културне и естетске вредности, као ни безбедност посетилаца;

– за све интервенције у зони шума и јавних зелених површина треба прибавити услове од надлежних институција за заштиту као и од ЈП „Србијашуме” и ЈКП „Зеленило – Београд”.

17. Мере заштите од пожара

Ради заштите од пожара за плутајуће објекте применити мере заштите од пожара у складу са одредбама Закона о заштити од пожара („Службени гласник РС”, бр. 111/09, 20/15, 87/18 и 87/18) и правилницима и стандардима који ближе регулишу изградњу објеката.

Предвидети хидрантску мрежу у близини плутајућег објекта уколико је подручје покривено водоводном мрежом, са удаљењем спољних хидраната максимум 80,0 m од објеката, сходно Правилнику о техничким нормативима за инсталације хидрантске мреже за гашење пожара („Службени гласник РС”, број 3/18).

Објектима мора бити обезбеђен приступни пут за ватрогасна возила, сходно Правилнику о техничким нормативима за приступне путеве, окретнице и уређење платоа за ватрогасна возила у близини објеката повећаног ризика од пожара („Службени лист СРЈ”, број 8/95)

Предвидети приступне путеве и за ватрогасни брод, односно обезбедити простор од мин. 15,0 m између плутајућих објеката и 20,0 m лево и десно од понтона за ватрогасни брод.

Плутајући објекти морају бити реализовани и у складу са Правилником о техничким нормативима за електричне инсталације ниског напона („Службени лист СФРЈ”, бр. 53, 54/88 и 28/95).

За плутајуће објекте у којима је или се планира претакање, складиштење, држање и промет запаљивих и горивих течности и запаљивих гасова, потребно је прибавити Услове са аспекта мера заштите од пожара и експлозија од стране надлежног органа министарства на основу којих ће се сагледати конкретни објекти, техничка решења, безбедносна растојања и др., у складу са Законом о запаљивим и горивим течностима и запаљивим гасовима („Службени гласник РС”, број 54/15) и Законом о заштити од пожара („Службени гласник РС”, бр. 111/09, 20/15, 87/18 и 87/18).

Плутајући објекти у којима је присутна или може бити присутна једна или више опасних материја у прописаним количинама, потребно је поштовати одредбе Закона о ванредним ситуацијама („Службени гласник РС”, бр. 111/09, 92/11 и 93/12”) и правилника који ближе регулишу врсте и количине опасних материја, објекте и друге критеријуме на основу којих се сачињава План заштите од удеса, на који мора бити прибављена сагласност надлежног министарства, у складу са Правилником о врстама и количинама опасних материја, објектима и другим критеријумима на основу којих се сачињава план заштите од удеса и предузимају мере за спречавање удеса и ограничавање утицаја удеса на живот и здравље људи, материјалних добара и животну средину („Службени гласник РС”, број 48/16) и Правилником о начину израде и садржају Плана заштите од удеса („Службени гласник РС”, број 82/12).

18. Спровођење

Процедура за постављање плутајућег објеката дефинисана је одлуком.

У складу са одлуком власник плутајућег објекта дужан је да за постављање истог прибави услове и сагласности од свих надлежних институција.

Све акваторије које се користе за сидрење и пристајање пловила морају бити обележене од стране Дирекције за водне путеве, о трошку инвеститора или власника објекта који се користе за сидрење и пристајање пловила.

Сви грађевински радови на обали неопходни за постављање и функционисање плутајућег објекта, пројектују се и изводе у складу са Законом о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 81/09, 64/10 – одлука УС, 24/11, 121/12, 42/13 – одлука УС, 50/13 – одлука УС, 98/13 – одлука УС, 132/14, 145/14, 83/18, 31/19 и 37/19 – др. закон), на основу урбанистичког плана.

Приликом реализације плана места за постављање плутајућих објеката на водном земљишту на територији града Београда, у зонама које се налазе у оквиру културних добара или добара која уживају стагус претходне заштите обавезна је сарадња са Заводом за заштиту споменика културе Града Београда.

Архитектонско-техничко решење сваког новог плутајућег објекта потребно је да буде достављено Комисији за планове Скупштине града ради верификације.

У року од две године од усвајања овог плана, потребно је да архитектонско-техничко решење постојећих плутајућих објеката, који су у складу са одредбама овог плана, буде верификовано од стране Комисије за планове Скупштине града.

У план су узета у обзир планска решења из следећих урбанистичких планова, а која су у контексту овог плана:

– Генерални урбанистички план Београда („Службени лист Града Београда”, број 11/16) за територију ван границе грађевинског подручја;

– Просторни план подручја посебне намене уређења дела приобаља града Београда – подручје приобаља реке Саве за пројекат Београд на води („Службени лист Града Београда”, број 7/15);

– План генералне регулације грађевинског подручја седишта јединице локалне самоуправе – град Београд (целине I–XIX) („Службени лист Града Београда”, бр. 20/16, 97/16, 69/17 и 97/17);

– Реулациони план деонице ауто-пута Е-75 и Е-70 Добановци-Будањ поток („Службени лист Града Београда”, број 13/99);

– План детаљне регулације дела централне зоне просторна целина marina Дорћол („Службени лист Града Београда”, број 24/05);

– План детаљне регулације просторне целине Косанчићев венац („Службени лист Града Београда”, бр. 37/07, 52/12, 9/14 и 69/17);

– План детаљне регулације дела централне зоне – северни део Прве месне заједнице у Земуну између улица Ђуре Ђаковића, Карађорђево, продужетка Улице Гоце Делчева и Кеја ослобођења („Службени лист Града Београда”, број 20/09);

– План детаљне регулације простора између улица Цара Душана, саобраћајнице Т6, лесног отсека Дунава, Земунског гробља у границе Регулационог плана старог језгра Земун – Прегравица („Службени лист Града Београда”, бр. 52/14 и 51/18);

– План детаљне регулације дела подручја Аде Хуја (зона А) општина Стари град

– („Службени лист Града Београда”, број 17/12);

– План детаљне регулације блока 11 између Булевара Николе Тесле, Кеја ослобођења и продужетка Улице Гоце Делчева и Алексиначких рудара, градска општина Земун („Службени лист Града Београда”, број 79/15);

– ДУП спортско рекреативног центра Ада Циганлија („Службени лист Града Београда”, број 65/16);

– План детаљне регулације блока 12, градска општина Нови Београд („Службени лист Града Београда”, број 98/17);

– ПДР Старог језгра Земун („Службени лист Града Београда”, број 34/03);

– ПДР за саобраћајни потез унутрашњег магистралног полупрстана од саобраћајнице Т6 до Панчевачког моста – деоница од улице Тошин бунар до чвора Аутокоманда („Службени лист Града Београда”, бр. 30/07, 39/11 и 17/15);

– ПДР за саобраћајницу северна тангента од саобраћајнице Т6 до Панчевачког пута – сектор 2 (деоница од Зрењанинског пута – М 24.1 до Панчевачког пута М 1.9) („Службени лист Града Београда”, број 5/07);

– План детаљне регулације за гондолу Калемеград – Ушће, градске општине Стари град и Нови Београд („Службени лист Града Београда”, број 65/18);

– План детаљне регулације мултифункционалног спортско-културног садржаја на подручју Парка пријатељства – Ушће, градске општине Нови Београд и Земин („Службени лист Града Београда”, број 35/19);

– ПДР простора између Батајничког пута, стамбеног насеља и комплекса специјалне намене „13 мај”, реке Дунав и границе ПДР привредне зоне „Горњи Земун” – зона 3 и 4, градска општина Земун (прва фаза), („Службени лист Града Београда”, број 121/18);

- ПДР блока између планиране саобраћајнице Северна тангента, Улица цара Душана, продужетка планиране саобраћајнице С-8 и реке Дунав, ГО Земун, („Службени лист Града Београда”, број 42/16);

- ПДР привредне зоне горњи Земун – зоне 3 и 4, („Службени лист Града Београда”, број 14/05);

- ПДР привредне зоне између саобраћајнице СМТ, Панчевачког пута и Дунава, ГО Палилула, („Службени лист Града Београда”, број 124/18) ДУП магистралног пута Београд–Панчево, („Службени лист Града Београда”, број 15/88);

- ПДР за део аутопутске и железничке обилазнице око Београда (аутопутска деоница Будањ поток – Винча – Панчево, железничка деоница Бели поток – Винча – Панчево), са друмско-железничким мостом преко Дунава, ГО Вождовац и Гроцка („Службени лист Града Београда”, број 89/14);

- Генерални план за цевасте бунаре на подручју Јакова и Бољеваца, („Службени лист Града Београда”, број 14/97);

- ПДР стамбеног насеља Остружница – I фаза, („Службени лист Града Београда”, број 23/04);

- ПДР за изградњу ванградског топловода од ТЕ-ТО „Никола Тесла” у Обреновцу до ТО „Нови Београд”, ГО Обреновац, Сурчин и Нови Београд, („Службени лист Града Београда”, број 21/17);

- ПДР за инфилтрационо извориште на левој обали реке Саве – локација „Зидине”, општина Сурчин, („Службени лист Града Београда”, број 26/11);

Регулациони план насеља Умка, („Службени лист Града Београда”, број 5/03)

План општег уређења Забран у Обреновцу, („Службени лист Града Београда”, број 17/07)

ПДР за изградњу продуктовода од комплекса предузећа „ВМЛ”, у Сурчину до пристана на левој обали реке Саве, ГО Сурчин, („Службени лист Града Београда”, број 130/16)

ПП за цевасте бунаре на подручју Јакова и Бољеваца, („Службени лист Града Београда”, број 14/97)

ПГР за део насеља Звечка, Рвати, Петлово брдо и Забрече у Обреновцу („Службени лист Града Београда”, број 35/19)

ПДР за изградњу (реконструкцију) саобраћајнице од пута за ПК „Младост” на територији ГО Обреновац, од насеља Бољевци на територији ГО Сурчин, са мостом преко Саве, (I фаза), („Службени лист Града Београда”, број 19/11)

ПГР за објекте Термоелектране „Никола Тесла А”, са припадајућом депонијом, ГО Обреновац, („Службени лист Града Београда”, број 50/18).

Саставни део овог плана су:

II. ГРАФИЧКИ ПРИЛОЗИ ПЛАНА

1. Шири ситуација Р 1:120.000
2. Карта просторних и функционалних ограничења Р 1:50.000
3. Карта зона постављања плутајућих објеката Р 1:50.000

III. ДОКУМЕНТАЦИЈА ПЛАНА

а. Табеларни приказ зона за постављање плутајућих објеката

б. 2.1 – 2.6 Каталог места на којима је могуће постављање пловних објеката са посебним правилима по зонама Р 1:5.000

3.1 – 3.6 Каталог просторних и функционалних ограничења Р 1:5.000

в. Документација плана

Даном доношења овог плана, престаје да важи план места за постављање пловила на делу обале и водног простора града Београда (I фаза) („Службени лист Града Београда”, бр. 9/13, 16/13 и 62/14). Овај план ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу Града Београда”.

	A	B	C	D	E	F	G
2	ОЗНАКА ЗОНЕ	ПОЧЕТНА СТАЦИОНАЖА	ЗАВРШНА СТАЦИОНАЖА	СТРАНА ОБАЛЕ	РЕКА	ДУЖИНА ЗОНЕ М	ОЗНАКА НАМЕНА
3	ДДп1	1180+045	1176+160	ДО	DUNAV	3497	Г
4	ДДп2	1176+023	1173+250	ДО	DUNAV	3020	Г
5	ДДп3	1172+800	1172+695	ДО	DUNAV	278	Г
6	ДД/01	1172+500	1171+900	ДО	DUNAV	1116	АБ
7	ДД/02	1171+813	1170+560	ДО	DUNAV	1466	АБ
8	ДД/03	1170+300	1170+200	ДО	DUNAV	125	АБ
9	СЛ/29	0+00	0+450	СЛ	САВА	477	АБ
10	СЛ/28	3+100	3+846	СЛ	САВА	685	Г
11	СЛ/27	4+00	4+920	СЛ	САВА	920	Г
12	СЛ/26	5+267	5+480	СЛ	САВА	209	В2/Г
13	СЛ/25	5+600	5+735	СЛ	САВА	135	Б
14	СЛ/24	5+957	6+020	СЛ	САВА	48	Б
15	СЛ/23	6+120	6+180	СЛ	САВА	60	Б
16	СЛ/22	6+306	6+683	СЛ	САВА	388	АБ
17	СЛ/21	6+790	7+100	СЛ	САВА	340	АБ
18	СЛ/20	7+228	7+580	СЛ	САВА	360	АБ/Г
19	СЛ/19	7+690	7+842	СЛ	САВА	157	АБ/В2/Г
20	СЛ/18	8+22	9+300	СЛ	САВА	1330	В
21	СЛ/17	9+536	10+400	СЛ	САВА	820	В
22	СЛ/16	10+518	16+690	СЛ	САВА	188	В
23	СЛ/15	10+775	11+90	СЛ	САВА	340	В
24	СЛ/14	11+480	11+654	СЛ	САВА	179	В
25	СЛ/13	11+763	12+005	СЛ	САВА	224	В
26	СЛ/12	12+122	12+363	СЛ	САВА	234	Б/В
27	СЛ/11	12+473	12+795	СЛ	САВА	310	В
28	СЛ/10	12+900	13+148	СЛ	САВА	236	В
29	СЛ/09	13+273	13+547	СЛ	САВА	263	В
30	СЛ/08	13+648	13+854	СЛ	САВА	206	В
31	СЛ/07	13+934	13+258	СЛ	САВА	320	В
32	СЛ/6	14+357	14+590	СЛ	САВА	240	Б/В
33	СЛ/05	14+684	14+930	СЛ	САВА	260	Б/В
34	СЛ/04	15+665	16+200	СЛ	САВА	565	Б/В
35	СЛ/03	16+665	16+885	СЛ	САВА	240	Б/В
36	СЛ/02	46+750	47+140	СЛ	САВА	420	В
37	СЛ/01	47+755	48+170	СЛ	САВА	480	В
38	СД/01	41+735	14+860	СД	САВА	140	Б/В
39	СД/02	39+220	39+720	СД	САВА	520	Б/В
40	СД/03	39+000	39+160	СД	САВА	160	Б/В
41	СД/04	37+350	38+000	СД	САВА	640	Б/В
42	СД/05	28+020	28+445	СД	САВА	425	В2

	A	B	C	D	E	F	G
43	CD/06	22+810	22+955	CD	CAVA	150	Б/В
44	CD/07	21+780	22+355	CD	CAVA	600	Б/В
45	CD/08	21+170	21+680	CD	CAVA	550	Б/В
46	CD/09	20+25	21+000	CD	CAVA	1007	Б/В
47	CDп1	17+657	18+000	CD	CAVA	340	В/Г
48	CDп1	16+000	18+000	CD	CAVA	1850	Г
49	CD/10	13+100	14+500	CD	CAVA	1400	В/Г
50	CD/11	12+850	13+000	CD	CAVA	160	В
51	CD/12	11+400	11+660	CD	CAVA	250	бродови у распреми
52	CD/13	11+020	11+245	CD	CAVA	200	бродови у распреми
53	CD/14	10+400	10+823	CD	CAVA	390	В
54	CD/15	9+048	9+190	CD	CAVA	145	В
55	CD/16	8+840	8+950	CD	CAVA	115	В
56	CD/17	8+400	8+730	CD	CAVA	324	В
57	CD/18	8+050	8+160	CD	CAVA	120	В
58	CD/19	7+825	7+920	CD	CAVA	120	В
59	CD/20	7+230	7+708	CD	CAVA	440	В
60	CD/21	6+650	7+480	CD	CAVA	800	В
61	CD/22	6+600	7+070	CD	CAVA	390	В
62	CD/23	5+965	6+455	CD	CAVA	535	В
63	CD/24	4+590	4+915	CD	CAVA	320	Б
64	CD/25	3+985	4+480	CD	CAVA	510	Б
65	CD/26	3+735	3+850	CD	CAVA	170	Г
66	CD/27	3+580	3+740	CD	CAVA	160	В2
67	CD/28	3+055	3+570	CD	CAVA	540	А/Б
68	CD/29	0+310	0+650	CD	CAVA	335	А1/ 33СК
69	CD/30	yшe	yшe	CD	CAVA	335	А1/ 33СК
70	CD/31	yшe	yшe	CD	CAVA	335	А1/А2/Б/ 33СК
71	CD/32	yшe	yшe	CD	CAVA	335	33СК
72	DD/04	1165+000	1165+800	DD	ДУНАВ	1120	А/Б
73	DDп4	1164+400	1165+000	DD	ДУНАВ	610	Г
74	DDп5	1163+100	1164+000	DD	ДУНАВ	1000	Г
75	DDп6	1131+340	1131+540	DD	ДУНАВ	270	Г
76	DD/06	1162+160	1162+320	DD	ДУНАВ	160	Б/В
77	DD/06	1161+430	1161+950	DD	ДУНАВ	550	Б/В
78	DD/07	1144+800	1145+100	DD	ДУНАВ	550	Б/В
79	DD/08	1144+170	1144+380	DD	ДУНАВ	240	В
80	DD/09	1132+380	1132+610	DD	ДУНАВ	290	Б/В
81	DD/10	1130+915	1131+070	DD	ДУНАВ	140	Б/В

